

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 16

47. vuosikerta

23. tammikuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 102/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 103/2004, annettu 21 päivänä tammikuuta 2004, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan interventiojärjestelmän ja markkinoilta poistamisjärjestelmän osalta 3**

★ **Komission asetus (EY) N:o 104/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, Euroopan lentoturvallisuusviraston valituslautakunnan organisaatiota ja kokoonpanoa koskevista säännöistä 20**

Komission asetus (EY) N:o 105/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta 23

Komission asetus (EY) N:o 106/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 26

Komission asetus (EY) N:o 107/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 30

Komission asetus (EY) N:o 108/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta 32

Komission asetus (EY) N:o 109/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1290/2003 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 19. osittaista tarjouskilpailua varten 34

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EY) N:o 110/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	35
Komission asetus (EY) N:o 111/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta	38
Komission asetus (EY) N:o 112/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, oliiviöljyn tuontitodistusten myöntämisestä Tunisian tariffikiintiössä	41
Komission asetus (EY) N:o 113/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	42
Komission asetus (EY) N:o 114/2004, annettu 22 päivänä tammikuuta 2004, asetuksessa (EY) N:o 2315/2003 tarkoitetun maissin tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	43
★ Neuvoston direktiivi 2003/109/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2003, pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta	44

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2004/71/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 4 päivänä syyskuuta 2003, olennaisista vaatimuksista, jotka liittyvät SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jääviin merialuksiin asennettavaksi tarkoitettuihin radiolaitteisiin, joiden tarkoituksena on osallistua merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään (GMDSS) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2912)**

54

2004/72/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 5 päivänä joulukuuta 2003, yhteisön rahoitusosuudesta vuonna 2004 pidettävään eläinten hyvinvointia koskevaan Maailman eläintautijärjestön (OIE) maailmankonferenssiin**

56

2004/73/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 15 päivänä tammikuuta 2004, Saksan pyynnöstä soveltaa direktiivin 93/38/ETY 3 artiklassa säädettyä erityismenettelyä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 5351)**

57

2004/74/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 9 päivänä tammikuuta 2004, yhteensovitetusta yhteisön valvontaohjelmasta vuodeksi 2004 viljoissa ja niiden pinnalla sekä tietyissä kasviperäisissä tuotteissa ja niiden pinnalla olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 5400)**

60

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ **Neuvoston päätös 2004/75/YUTP, tehty 11 päivänä joulukuuta 2003, Euroopan unionin sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin poliisioperaation (EUPOL Proxima) asemasta ja toiminnasta entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa**

65

Euroopan unionin sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välinen sopimus Euroopan unionin poliisioperaation (EUPOL Proxima) asemasta ja toiminnasta entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa	66
--	----

Oikaisuja

★ Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 15.7.2003)	74
★ Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 15.7.2003)	75

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 102/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

**tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 22 päivänä tammi-
kuuta 2004 annettuun komission asetukseen**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	84,9
	204	38,7
	212	121,4
	999	81,7
0707 00 05	052	140,5
	204	41,2
	999	90,9
0709 10 00	220	34,5
	999	34,5
0709 90 70	052	92,1
	204	44,3
	999	68,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,8
	204	53,9
	212	56,0
	220	36,0
	448	33,3
	524	22,1
	999	41,4
0805 20 10	052	81,1
	204	91,0
	999	86,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	79,5
	204	93,1
	220	76,0
	464	87,2
	600	68,7
	624	73,8
	999	79,7
0805 50 10	052	60,4
	400	38,7
	600	75,9
	999	58,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	83,4
	060	40,7
	400	114,7
	404	50,6
	720	74,2
	999	72,7
0808 20 50	060	60,9
	400	82,3
	720	66,0
	999	69,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 103/2004,**annettu 21 päivänä tammikuuta 2004,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan interventiojärjestelmän ja markkinoiltpoistamisyjärjestelmän osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 30 artiklan 6 ja 7 kohdan ja 48 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan interventiojärjestelmän osalta 16 päivänä huhtikuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 659/97 ⁽²⁾ soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että kyseiseen järjestelmään olisi tarpeen tehdä eräitä muutoksia. On aiheellista korvata asetus (EY) N:o 659/97 asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevien säädösten selkeyden takaamiseksi. Lisäksi tässä yhteydessä olisi järjeistämisen vuoksi sisällytettävä uuteen asetukseen neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen markkinoilta poistettujen hedelmien tislaustoimia koskevien edellytysten vahvistamisen osalta 29 päivänä heinäkuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1492/97 ⁽³⁾ säännökset. Näin ollen asetukset (EY) N:o 659/97 ja (EY) N:o 1492/97 on syytä kumota.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 IV osastossa vahvistetaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden interventiojärjestelmä ja säädetään sen liitteessä II tarkoitetuille tuotteille myönnettävästä yhteisön korvauksesta. Mainitun asetuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetään, että toimintarahastoa voidaan käyttää erityisesti liitteeseen II kuulumattomien tuotteiden markkinoilta poistamisen rahoittamiseksi sekä liitteessä IV säädetyn yhteisön korvauksen lisän myöntämiseen. Olisi vahvistettava näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (3) Ilmaisut "tuotteet", joita ei ole saatettu myyntiin, "markkinoilta poistaminen" ja "markkinoilta poistetut tuotteet", jotka ovat toisiaan vastaavia, on sisällytettävä samaan määritelmään. Myös ilmaisuilla "kaupan pidetty määrä" ja "kaupan pidetty tuotanto" on oltava yksi ja sama määritelmä, jonka on oltava johdonmukainen neuvoston

asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä toimintarahastojen, toimintaohjelmien ja taloudellisen tuen osalta 11 päivänä elokuuta 2003 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1433/2003 ⁽⁴⁾ säädetyn ilmaisun "kaupan pidetyn tuotannon arvo" kanssa ja johon on näin ollen sisällytettävä markkinoilta poistetut tuotteet, jotka on tarkoitettu ilmaisjakeiluun.

- (4) Olisi täsmennettävä, että markkinoilta poistettuihin tuotteisiin ei sovelleta pakkausvelvoitetta koskevia säännöksiä lukuun ottamatta minituotteita, jotka voivat sekaantua tuotteisiin, jotka eivät täytä vähimmäiskokovaatimusta.
- (5) On tarpeen määrittää asianomaisille tuotteille markkinointivuodet sekä yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 2200/96 23 artiklan 5 kohdassa säädettyjä kolmen vuoden ajanjakson keskiarvoja.
- (6) Tuottajaorganisaatioiden on annettava markkinoiltpoistamistoimet ennalta tiedoksi valvontaviranomaisille, jotta nämä voivat suunnitella valvontatoimensa. Kyseiset viranomaiset sallivat kunkin markkinoiltpoistamistoimen mahdollisissa tarkastuksissa tehtyjen havaintojen perusteella. On aiheellista säätää, että kyseisten viranomaisten on valvottava markkinoilta poistettujen tuotteiden denaturointia silloin kun kyseisiä tuotteita ei ole tarkoitettu ilmaisjakelun jälkeen ihmisravinnoksi.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 23 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan yhteisön markkinoiltpoistamiskorvaus mainitun asetuksen liitteessä II tarkoitetuille tuotteille. Olisi säädettävä näiden korvausten maksujärjestelmästä, jota soveltamalla asetuksen (EY) N:o 2200/96 23 artiklassa säädettyjä rajoja voidaan noudattaa ja saattaa toimenpiteet loppuun kohtuullisessa määräajassa.
- (8) Koska asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdassa säädetty markkinoilta poistamiset rahoitetaan toimintarahastoista, niitä koskevat maksut on toteutettava asetuksen (EY) N:o 1433/2003 mukaisesti. Selkeyden vuoksi asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen yhteisön korvauksen lisäosan enimmäismäärä olisi vahvistettava.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EYVL L 100, 17.4.1997, s. 22, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1135/2001 (EYVL L 154, 9.6.2001, s. 9).

⁽³⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 28.

⁽⁴⁾ EUVL L 203, 12.8.2003, s. 25.

- (9) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luettelumakohdassa ja b alakohdassa säädetään, että markkinoilta poistetut hedelmät ja vihannekset voidaan jakaa yhteisössä tai sen ulkopuolella ilmaiseksi elintarvikeapuna tarvitsevalle väestölle hyväntekeväisyysjärjestöjen tai laitosten välityksellä. Tämän vuoksi olisi säädettävä hyväntekeväisyysorganisaatioiden ennakko hyväksynnästä. Elintarvikeavun osalta olisi myös säädettävä, että soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen on oltava yhdenmukaisia yhteisön noudattamien yleisten periaatteiden kanssa luontoissuorituksena annettavan elintarvikeavun osalta.
- (10) Markkinoilta poistettujen tuotteiden ilmaisjakelun helpottamiseksi olisi sallittava tuotteiden jalostus ilmaisjakelua varten joko hyväntekeväisyysjärjestön kustannuksella tai muulla menettelyllä, joka takaa jalostajille tasavertaisen kohtelun.
- (11) Markkinoilta poistettujen hedelmien ja vihannesten ilmaisjakelun yhteydessä yhteisö vastaa asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti kuljetus-, lajittelu- ja pakkauskustannuksista. On syytä täsmentää, kenelle kuljetuskustannukset on maksettava. Kuljetus-, lajittelu- ja pakkauskustannuksiin osallistumiselle olisi vahvistettava kiinteät määrät.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdassa säädetään markkinoilta poistettujen tuotteiden muista käyttötarkoituksista kuin ilmaisjakelu. Olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat soveltaa tarkoituksenmukaisinta käyttötarkoitusta siten, ettei asianomaiselle teollisuudelle aiheudu kilpailun vääristymää. Tiettyjen markkinoilta poistettujen tuotteiden osalta yhtenä tällaisena käyttötarkoituksena voi olla jalostaminen alkoholiksi. Jotta tällaiset tuotteet eivät aiheuttaisi häiriöitä alkoholimarkkinoilla, olisi säädettävä alkoholin denaturoimisesta ja teollisesta käytöstä, joka ei ole elintarvikekäyttöä.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 25 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on vahvistettava kansalliset säännökset ympäristöä kunnioittavia markkinoilta poistamismenettelyjä koskevien täsmennysten laatimiseksi. Olisi määriteltävä näiden säännösten vähimmäissisältö sen varmistamiseksi, että markkinoilta poistaminen tapahtuu ympäristöä kunnioittavin edellytyksin erityisesti kun markkinoilta poistetut tuotteet hävitetään tai syötetään eläimille levittämällä ne maahan.
- (14) On tarpeen määrittää interventiot toimien fyysistä ja asiakirjojen tarkastusta koskevat menettelyt sekä markkinoilta poistamishetkellä että markkinointivuoden päätyttyä. Rikkomistapauksia varten on syytä säätää takaisinperintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä varoittavista ja oikeasuhteisista seuraamuksista rikkomisen vakavuuden mukaan. Valvontatoimien on kosketettava tuottajaorganisaatioita ja vastaanottajia.
- (15) Olisi otettava huomioon hallinnollinen taakka, joka jäsenvaltioille aiheutuu tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanosta, ja säädettävä näin ollen, että tätä asetusta sovelletaan tuotteen mukaan tämän asetuksen voimaantuloa seuraavasta markkinointivuodesta. Asetuksessa (EY) N:o 659/97 säädettyjä tuotantohintojen tiedoksiantamista koskevia säännöksiä olisi lisäksi sovellettava 1 päivään heinäkuuta 2004, kunnes uudet säännökset vahvistetaan tästä asetuksesta erillisessä säädöksessä.
- (16) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien järjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

- a) asetuksen (EY) N:o 2200/96 IV osastossa tarkoitettu interventiojärjestelmä kyseisen asetuksen liitteeseen II kuuluvien tuotteiden osalta;
- b) asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu markkinoilta poistamisyhteisöjärjestelmä kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen mutta sen liitteeseen II kuulumattomien tuotteiden osalta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan "markkinoilta poistetuilla tuotteilla", "markkinoilta poistamisella" ja "tuotteilla, joita ei ole saatettu myyntiin" tuotteita,
- a) joita ei asetuksen (EY) N:o 2200/96 IV osastossa tarkoitettua interventiojärjestelmän mukaisesti myydä kyseisen asetuksen 11 artiklassa tarkoitettua tuottajaorganisaation välityksellä;
- b) jotka poistetaan markkinoilta kyseisen asetuksen 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.
2. Jokaisen tuotteen osalta asetuksen (EY) N:o 2200/96 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tuottajaorganisaation "kaupan pidetty määrä" koostuu kaikista seuraavista tekijöistä:
- a) jäsenten tuotanto, joka on tosiasiallisesti myyty tuottajaorganisaation välityksellä tai jonka tuottajaorganisaatio on jalostanut;

b) muiden tuottajaorganisaatioiden jäsenten tuotanto, joka on pidetty kaupan kyseisen tuottajaorganisaation välityksellä asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan 3 alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;

c) markkinoilta poistetut, asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun ilmaissajeluun tarkoitettut tuotteet.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kaupan pidettyyn määrään ei kuulu tuottajaorganisaation jäsenten asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan 3 alakohdan ensimmäisen, toisen ja kolmannen luetelmakohdan mukaisesti kaupan pidetty tuotanto.

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 24 artiklassa tarkoitettu kaupan pidetty tuotanto rinnastetaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyn kaupan pidettyyn määrään.

II LUKU

MARKKINOILTA POISTAMINEN

3 artikla

Kaupan pitämistä koskevat vaatimukset

1. Jos hedelmiä ja vihanneksia koskevat vaatimukset on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 2200/96 2 artiklan mukaisesti, markkinoilta poistettujen tuotteiden on täytettävä nämä vaatimukset tuotteen ulkonäköä ja merkitsemistä koskevia säännöksiä lukuun ottamatta. Kaikenkokoiset tuotteet voidaan poistaa markkinoilta irtotavarana suurissa laatikoissa sillä edellytyksellä, että luokan II vaatimuksia noudatetaan erityisesti laadun ja kokoluokan osalta.

Asianomaisissa vaatimuksissa määriteltujen minituotteiden on kuitenkin oltava sovellettavien kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia, tuotteen ulkoasua ja merkitsemistä koskevat säännökset mukaan luettuina.

2. Jos kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia ei ole vahvistettu, asetuksen (EY) N:o 2200/96 2 artiklan mukaisesti on noudatettava tämän asetuksen liitteessä I säädettyjä vähimmäisvaatimuksia. Jäsenvaltiot voivat antaa näitä vähimmäisvaatimuksia täydentäviä säännöksiä.

4 artikla

Markkinointivuodet

Niiden tuotteiden, joista maksetaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisön markkinoilta poistamiskorvausta tai joihin sovelletaan kyseisen asetuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua markkinoilta poistamista, markkinointivuosi on 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta välinen ajanjakso seuraavia tuotteita lukuun ottamatta:

a) omenat ja päärynät, joiden markkinointivuosi on 1 päivän elokuuta ja seuraavan vuoden 31 päivän heinäkuuta välinen ajanjakso;

b) sitrushedelmät, joiden markkinointivuosi on 1 päivän loka-kuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän syyskuuta välinen ajanjakso.

5 artikla

Kolmen vuoden ajanjakson keskiarvo

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 23 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kolmen vuoden ajanjakson keskiarvo on niiden prosenttiosuuk-sien aritmeettinen keskiarvo, jotka on todettu markkinoilta poistetuiksi kuluvana ja kahtena edeltävänä markkinointi-vuonna.

6 artikla

Markkinoilta poistamistoimista ennakolta ilmoittaminen

1. Tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen on ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille jokaisesta markkinoilta poistamistoimesta kirjallisena televiestinä tai sähköisenä viestinä. Ilmoituksessa on erityisesti esitettävä luettelo inter-ventioon saatetuista tuotteista ja niiden tärkeimmistä ominaisuuksista asianomaisten kaupan pitämisen vaatimusten suhteen, arvio jokaisen tuotteen määrästä, suunniteltu käyttötarkoitus sekä paikka, jossa markkinoilta poistetuille tuotteille voidaan tehdä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tarkastukset. Ilmoituksessa on oltava myös todistus siitä, että markkinoilta poistetut tuotteet täyttävät asetuksen (EY) N:o 2200/96 2 artiklan mukaisesti voimassa olevat vaatimukset tai jos tällaisia vaatimuksia ei ole, tämän asetuksen liitteessä I vahvistetut vähimmäisvaati-mukset.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava erityisesti määräaikojen osalta yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti tuottajaorga-nisaatioiden on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu tiedoksianto.

3. Jäsenvaltion on 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa:

a) joko tehtävä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastus, ja jos tarkastuksessa ei havaita sääntöjenvastaisuuksia, sallittava markkinoilta poistamistoimi sellaisena kuin se on todettu tarkastuksessa;

b) tai 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jätettävä tekemättä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tarkastus ja ilmoitettava siitä tällöin tuottajaorganisaatiolle kirjallisena tai sähköisenä viestinä ja sallittava markkinoilta poistamistoimi sellaisena kuin se on ilmoitettu.

4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteuttava toimenpiteet, joilla varmistetaan, että tuottajaorganisaatioihin kuulumattomat maatalousyrittäjät voivat hyötä asetuksen (EY) N:o 2200/96 24 artiklassa säädetystä interventiojärjestelmästä.

7 artikla

Yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen maksaminen

1. Jotta asetuksen (EY) N:o 2200/96 23, 24 ja 26 artiklassa tarkoitettu yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus voidaan maksaa mainitun asetuksen liitteessä II olevien tuotteiden osalta, asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklassa tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden tai niiden liittojen on esitettävä maksuhakemusasiakirjat jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava vähimmäisaika, jota 1 kohdassa tarkoitettujen maksuhakemusasiakirjojen on koskettava.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin maksuhakemusasiakirjoihin on sisällyttävä todisteet seuraavista:

- a) asianomaisen markkinointivuoden alusta lähtien kunkin tuotteen kaupan pidetty määrät;
- b) kunkin markkinoilta poistetun tuotteen määrät;
- c) asianomaisista markkinoilta poistetuista tuotteista saadut nettotulot;
- d) kunkin asianomaisen tuotteen lopullinen käyttötarkoitus, joka ilmenee haltuunottotodistuksesta (tai muusta vastaavasta asiakirjasta), jossa vahvistetaan, että kolmas osapuoli on poistanut tuotteet markkinoilta niiden käyttämiseksi ilmaisjakelussa, tislauksessa, rehuna tai teollisessa muussa kuin elintarvikekäytössä;
- e) jäsenvaltioiden asianomaisia määriä koskeville markkinoilta poistamistoimille 6 artiklan 3 kohdassa säädettyin edellytyksin antama lupa.

Edellä olevassa a ja b alakohdassa tarkoitettut määrät on eriteltävä seuraavasti:

- tuottajaorganisaation määrät,
- tuottajaorganisaatioihin kuulumattomien maatalousyrittäjien kaupan pitämät määrät, joiden osalta tuottajaorganisaatiot ovat toteuttaneet markkinoilta poistamistoimia asetuksen (EY) N:o 2200/96 24 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Jos tuotteet on kompostoitu tai hajotettu biologisesti, maksuhakemusasiakirjoissa on oltava jäsenvaltion tämän asetuksen 22 artiklan mukaan vaatima todiste.

4. Tuottajaorganisaatioiden on jätettävä täydelliset maksuhakemusasiakirjat kansallisille viranomaisille yhden kuukauden kuluessa asianomaisten tuotteiden markkinointivuoden päättymisestä.

5. Jos tuottajaorganisaatio ei ole noudattanut 4 kohdassa säädettyä maksuhakemusasiakirjojen jättämisen määräaikaa, yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen määrästä vähen-

netään 20 prosenttia alle yhden kuukauden myöhästymisestä, 50 prosenttia alle kolmen kuukauden myöhästymisestä ja 100 prosenttia yli kolmen kuukauden myöhästymisestä.

6. Jäsenvaltioiden on jokaisesta hakemuksesta tarkastettava, että määrät, joita ei ole saatettu myyntiin kyseisen markkinointivuoden alusta, ovat asetuksen (EY) N:o 2200/96 23 ja 24 artiklassa säädettyissä rajoissa. Jos rajat ylittyvät, yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus maksetaan näissä rajoissa ottaen huomioon jo maksetut korvaukset. Ylitysmäärät otetaan huomioon seuraavaa maksuhakemusasiakirjaa tarkasteltaessa.

7. Jäsenvaltioiden on maksettava tuottajaorganisaatioille tai niiden liitoille markkinoilta poistamiskorvaus vähennettynä nettotuloilla, jotka nämä ovat saaneet markkinoilta poistetuista tuotteista, neljän kuukauden kuluessa asianmukaisesti laaditun maksuhakemusasiakirjojen vastaanottamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 26 ja 27 artiklassa säädettyjä seuraamuksia.

8 artikla

Markkinoilta poistamista koskevat erityissäännökset toimintarahastojen yhteydessä

1. Muiden kuin asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteessä II olevien tuotteiden markkinoilta poistamiskorvauksen maksamiseen sekä asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyn markkinoilta poistamiskorvauksen lisän myöntämiseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1433/2003 säännöksiä.

2. Niiden jäsenvaltioiden, jotka asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vahvistavat yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen lisäksi enimmäismäärän, on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) markkinoilta poistaminen on väline, jolla vakautetaan lyhyellä aikavälillä tuoreiden tuotteiden markkinoiden tarjontaa;
- b) markkinoilta poistaminen ei voi missään tapauksessa olla markkinoita korvaava vaihtoehto;
- c) markkinoilta poistaminen ei saa häiritä jalostettaviksi tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten markkinoita.

Niiden on varmistettava, että myös tuottajaorganisaatiot ottavat nämä seikat huomioon vahvistaessaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen markkinoilta poistamiskorvausten määriä.

Asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa soveltavien jäsenvaltioiden myöntämät lisät eivät voi ylittää tämän asetuksen liitteessä II olevia määriä.

9 artikla

Markkinoiltoapoistamista koskevien tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ennen kunkin kuukauden 15 päivää esitettävä komissiolle sen yksiköiden edellyttämässä muodossa olevalla sähköisellä ilmoituksella tuotteittain eritelty arvio tuotteista, joita ei ole saatettu myyntiin edellisen kuukauden aikana.

2. Jokaisen markkinointivuoden lopussa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin asianomaisen tuotteen osalta liitteessä III säädetyt tiedot.

Tiedot on toimitettava:

- a) viimeistään jokaista markkinointivuotta seuraavana 15 päivänä toukokuuta tomaattien, munakoisojen, kukkakaalien, aprikoosien, persikoiden, nektariinien, viinirypäleiden, melonien ja vesimelonien sekä asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteeseen II kuulumattomien tuotteiden osalta;
- b) viimeistään jokaista markkinointivuotta seuraavana 15 päivänä helmikuuta päärynöiden, omenoiden, sitruunoiden, makeiden appelsiinien, satsumien, klementiinien ja mandariinien osalta.

3. Jos jäsenvaltiot eivät toimita 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai jos toimitetut tiedot vaikuttavat komission käytettävissä olevien puolueettomien seikkojen perusteella virheellisiltä, komissio voi keskeyttää neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1258/1999 (¹) 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ennakkomaksut kirjattavista menoista, kunnes tarvittavat tiedot toimitetaan.

III LUKU

**MARKKINOILTA POISTETTUIJEN TUOTTEIDEN KÄYTTÖTAR-
KOITUS**

1 JAKSO

Ilmaisjakelu

10 artikla

Ilmaisjakelu hyväntekeväisyysorganisaatioiden välityksellä

1. Tietynä markkinointivuonna markkinoilta poistetut tuotteet voidaan antaa jäsenvaltioiden hyväksymien hyväntekeväisyysorganisaatioiden hakemuksesta niiden käyttöön ilmaisjakelua varten asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen ja kolmannen luetelmakohdan säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle sähköisessä muodossa luettelot 1 kohdassa tarkoitetuista hyväksytyistä hyväntekeväisyysorganisaatioista. Komissio varmistaa, että kyseiset luettelot toimitetaan kaikille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen tuottajaorganisaatioiden ja hyväksytyjen hyväntekeväisyysorganisaatioiden välistä yhteydenpitoa ja toimintaa.

11 artikla

Ilmaisjakelu eri laitosten välityksellä

Markkinoilta poistetut tuotteet voidaan antaa asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa ja b alakohdassa tarkoitettujen, jäsenvaltioiden nimeämien rangaistuslaitosten ja sosiaali-, koulutus tai terveysalan laitosten käyttöön.

Tällaisina laitoksina pidetään myös hoitolaitoksia, päiväkoteja ja psykiatrisia laitoksia.

12 artikla

Kolmansien maiden haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille suunnattu yhteisön ulkopuolinen ilmaisjakelu

1. Jäljempänä 2—7 kohtaa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa mainituissa tapauksissa.

2. Edellä 10 artiklassa tarkoitettujen hyväntekeväisyysorganisaatioiden elintarvikeapuna lähettämät tuotteet eivät saa vientitukea. Kyseiset hyväntekeväisyysjärjestöt eivät voi jakaa markkinoilta poistettuja ja sen jälkeen 13 ja 14 artiklan mukaisesti jalostettuja tuotteita kolmansiin maihin.

Vientiä koskevaan tulliasiakirjaan, passitusta koskevaan asiakirjaan ja mahdollisesti annettuun T5-asiakirjaan on lisättävä merkintä ”ei vientitukea”.

3. Jäsenvaltiot voivat toimittaa komissiolle hakemuksen markkinoilta poistettujen tuotteiden jakamiseksi, jos tämä on perusteltua hätätilanteen vuoksi. Kukin hakemus on perusteltava antamalla erityisesti seuraavat tiedot:

- a) kohdema ja kunkin toimen perustelut tunnustetun humanitaarisen kriisin olemassaolon, edunsaajamaiden pyynnön sekä haavoittuvien ja tarkoin rajattujen väestönosien osalta selvästi määriteltyjen tarpeiden mukaan;
- b) toimitettavien tuotteiden laji ja niiden ravintoarvo suhteessa toimen perusteluihin;
- c) tuensajien lukumäärä, jolla voidaan perustella jakelutoimiiin varatut määrät;
- d) tuensajayhteisöt ja -ryhmät sekä jakelupaikat kolmansissa maissa;
- e) kunkin toimeen osallistuvan hyväntekeväisyysorganisaation nimi ja tehtävät;
- f) suunniteltua toimea koskeva kohdemaan hallituksen tai kohdemaiden hallitusten esittämä pyyntö.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

4. Komissio päättää suunnitellun toimen toteuttamisen sallimisesta ja siihen mahdollisesti tehtävistä muutoksista tapauskohtaisesti arvioiden 3 kohdassa mainittuja perusteluja ja ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) suoritustakuut;
- b) yhteisön ja asianomaisten kolmansien maiden markkinatilanne;
- c) humanitaarisen kriisin olemassaolo;
- d) tuensajaamaiden esittämän pyynnön olemassaolo;
- e) tarkoin rajattujen väestönsien osalta määriteltyjen tarpeiden olemassaolo;
- f) elintarvikeapua koskevassa Lontoon yleissopimuksessa⁽¹⁾ esitettyjen periaatteiden noudattaminen.

5. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun toimen myöhemmät muutokset on annettava tiedoksi komissiolle, joka voi esittää vastalauseensa muutoksiin yhden kuukauden kuluessa.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jäljennös Yhdistyneiden Kansakuntien maatalous- ja elintarvikejärjestön FAO:n neuvoa-antavalle ylituotannon sijoittelua käsittelevälle alakomitealle annetusta ilmoituksesta.

7. Jäsenvaltioiden on jokaisen toimen päätyttyä toimitettava komissiolle liitteessä IV säädetyt tiedot. Niiden on komission pyynnöstä tiedotettava sille toimen kulusta kolmansissa maissa.

13 artikla

Jalostus hyväntekeväisyysorganisaation omalla kustannuksella

Jokainen 10 artiklassa tarkoitettu hyväntekeväisyysorganisaatio voi omalla kustannuksellaan jalostaa tai jalostuttaa markkinoilta poistetut tuotteet jaettaviksi ilmaiseksi. Jalostuksesta peräisin olevat tuotteet on jaettava ilmaiseksi ja kokonaisuudessaan.

14 artikla

Menettely luontoissuorituksena maksettavan jalostuksen yhteydessä

1. Edellä 10 ja 11 artiklassa tarkoitettujen hyväntekeväisyysorganisaatioiden ja laitosten on ilmoitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle viimeistään sen vahvistamana määräpäivänä, kuinka paljon ne tarvitsevat markkinoilta poistettujen tuotteiden jalostuksesta peräisin olevia hedelmä- ja vihannesjalosteita, ja sitouduttava ottamaan jalosteet haltuunsa ja jakamaan ne ilmaiseksi kokonaisuudessaan.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tarpeiden mukaan uskoa ilmaisjakeluun tarkoitettujen markkinoilta poistettujen tuotteiden jalostuksen jalostajille, joille suoritetaan korvaus luontoissuorituksena. Tätä tarkoitusta varten ne voivat järjestää tässä artiklassa säädetyin edellytyksin yhden tai useamman pysyvän tarjouskilpailun, huutokaupan tai muun jäsenvaltion päättämän menettelyn, joka takaa että kyseisten toimijoiden välinen kilpailu toteutetaan yhtäläisin edellytyksin. Tämän jälkeen hyväntekeväisyysorganisaatiot tai asianomaiset laitokset jakavat jalostetut tuotteet ilmaiseksi.

3. Jäsenvaltion, joka haluaa aloittaa 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, on julkistettava se asianmukaisella tavalla. Menettelyn kattama jalostusjakso voi olla enintään yksi vuosi.

4. Jäsenvaltion on tarvittaessa yhdistettävä 1 kohdassa tarkoitetut tarpeet jalostettujen tuotteiden eriksi.

15 artikla

Jalostajan valintaa koskeva luonnos ja jalostajan velvoitteet

1. Jäsenvaltion on laadittava 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn täytäntöönpanon jälkeen jalostajan valintaa koskeva luonnos, joka sisältää kunkin erän osalta vähintään seuraavat tiedot:

- a) asianomainen tuore tuote ja ajanjakso, jona markkinoilta poistetut tuotteet voivat olla käytettävissä;
- b) maantieteelliset alueet, joilla markkinoilta poistetut tuotteet voivat olla käytettävissä;
- c) menettely, jota jäsenvaltio on noudattanut jalostajan valinnassa;
- d) valitun jalostajan tunnistetiedot;
- e) tarkka kuvaus toimitettavasta hedelmä- tai vihannesjalosteesta ja sen pakkauksesta, toimituksen määräaika sekä määrä, jonka jalostaja sitoutuu toimittamaan markkinoilta poistettua tiettyä käytettävissä olevaa tuotemäärää kohden;
- f) vastaanottajina olevien hyväntekeväisyysorganisaatioiden ja laitosten tunnistetiedot.

2. Jäsenvaltion on toimitettava valintaluonnos komissiolle hyväksymistä varten. Komissio hylkää kaikki valintaluonnokset, joissa tuoreiden tuotteiden määrä on liian korkea jalostettujen tuotteiden määrään verrattuna. Jäsenvaltio tekee valinnan saatuaan komissiolta myöntävän päätöksen.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava jalostajalle kunkin erän osalta sitä mukaa kun markkinoilta poistamista tapahtuu, tuottajaorganisaatioista, joilta se voi hankkia tuoreita tuotteita; jäsenvaltion on annettava jalostajalle etusija markkinoilta poistettujen tuotteiden muihin mahdollisiin käyttötarkoituksiin nähden.

⁽¹⁾ EYVL L 222, 24.8.1999, s. 40.

4. Jalostajan on jalostettava sille luovutetut markkinoilta poistettujen tuotteiden kokonaisuudessaan. Markkinoilta poistettujen tuotteiden määrät, jotka ylittävät ilmaisjakeluun tarkoitettujen jalostettujen tuotteiden valmistukseen tarvittavat määrät, ovat luontoissuoritus, jolla korvataan tarjouskilpailun voittajalle aiheutuvat valmistuskustannukset.

5. Valmistuksen jälkeen jalostettu tuote on toimitettava hyväntekeväisyysorganisaatioille tai asianomaisille laitoksille kahden kuukauden kuluessa siitä, kun jalostaja on ottanut vastaan raaka-aineen. Toimitusaika on suhteessa tarjouskilpailun voittajan käytettävissä olevien tuoreiden tuotteiden määrään.

6. Jalostajan on tarjouksen toteuttamisen varmistamiseksi asetettava toimitusvakuus. Toimitusvakuus lasketaan jalostetun tuotteen tuotantoa varten pyydetyn tuoreen tuotteen nettopainon mukaan. Toimitusvakuuden määrä on:

a) asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteessä II tarkoitettujen tuotteiden osalta kyseisen asetuksen 26 artiklassa tarkoitettu yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus;

b) muiden tuotteiden osalta jäsenvaltion vahvistama määrä.

Vakuus vapautetaan sitä mukaa kun jalostettu tuote toimitetaan ja sen jälkeen kun tarjouskilpailun voittaja toimittaa todisteet siitä, että jalostetun tuotteen toimitusta varten tämän käyttöön annetut tuoreet tuotteet on jalostettu kokonaan.

16 artikla

Kuljetuskustannukset

1. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosasto vastaa kaikkien markkinoilta poistettujen tuotteiden ilmaisjakelutoimiin liittyvistä kuljetuskustannuksista poistamispaikan ja toimituspaikan välimatkan mukaan vahvistettujen ja liitteessä V säädettyjen kiinteiden määrien perusteella.

Jos ilmaisjakelu suoritetaan yhteisön ulkopuolella, liitteessä V säädetty kiinteät määrät kattavat poistamispaikan ja yhteisöstä poistumispaikan välisen matkan.

Komissio määrittelee merikuljetusten osalta kuljetuskustannukset, jotka voidaan ottaa huomioon todellisten kuljetuskustannusten ja kuljetusmatkan pituuden perusteella. Näin laskettu korvaus ei voi ylittää kustannuksia, jotka syntyisivät, jos kuljetus tapahtuisi maalla ja kattaisi lastauspaikan ja teoreettisen purkauspaikan välisen lyhyimmän matkan. Liitteessä V vahvistettuihin määriin sovelletaan korjauskerrointa 0,6.

2. Kuljetuskustannukset maksetaan osapuolelle, jolle kulut kyseisestä kuljetuksesta ovat tosiasiallisesti aiheutuneet.

Niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, jotka osoittavat erityisesti:

a) edunsaajina olevien organisaatioiden nimet;

b) kyseisten tuotteiden määrän;

c) edunsaajana olevien organisaatioiden suorittaman haltuunoton ja käytetyt kuljetusvälineet;

d) todelliset kuljetuskustannukset.

17 artikla

Lajittelu- ja pakkauskustannukset

1. EMOTR:n tukiosasto osallistuu tuoreiden tuotteiden lajittelu- ja pakkauskustannuksiin, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin markkinoilta poistettujen hedelmien ja vihannesten ilmaisjakelutoimiin, kiinteällä määrällä, joka on 132 euroa nettopainotonna kohden alle 25 nettokilogramman pakkauksissa olevien tuotteiden osalta. Näihin kustannuksiin ei osallistuta tämän asetuksen 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen jalostettujen tuotteiden valmistukseen tarkoitettujen tuoreiden tuotteiden osalta.

2. Ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksissa on oltava Euroopan yhteisön tunnus ja yksi tai useampi seuraavista merkinnöistä:

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) n° 103/2004]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 103/2004]

— Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 103/2004)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 103/2004)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 103/2004]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 103/2004]

— Product for free distribution (Regulation (EC) No 103/2004)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) n° 103/2004]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 103/2004]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 103/2004]

— Produkta skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 103/2004]

- Térítésmentes terjesztésre szánt termék (103/2004. sz. EK rendelet)
- Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 103/2004]
- Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 103/2004)
- Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporządzenie (WE) nr 103/2004]
- Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) nº 103/2004]
- Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 103/2004]
- Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 103/2004]
- Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 103/2004)
- Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 103/2004).

Ilmaisjakelussa yhteisön ulkopuolella merkintä on tehtävä myös kyseisten kolmansien maiden kielellä tai kielillä.

Edellä 13 ja 14 artiklassa tarkoitettujen jalostettujen tuotteiden valmistukseen tarkoitettujen tuoreiden tuotteiden pakkauksissa ei ole kyseisiä merkintöjä.

3. Lajittelu- ja pakkauskustannukset maksetaan nämä toimet toteuttaville tuottajaorganisaatioille.

Niiden maksamisen edellytyksenä on sellaisten tositteiden esittäminen, jotka osoittavat erityisesti:

- a) edunsaajina olevien organisaatioiden nimet;
- b) kyseisten tuotteiden määrän;
- c) edunsaajana olevien organisaatioiden suorittaman haltuunoton ja esittämismuodon.

2 JAKSO

Tislaus, muu kuin elintarvikekäyttö ja käyttö rehuna

18 artikla

Yhteiset säännöt

1. Asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljännessä ja viidennessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus ja jakelu käytettäväksi muihin tarkoituksiin kuin elintarvikkeiksi tai jalostettaviksi eläinten ravinnoksi rehuteollisuudessa, ja mainitun asetuksen 30 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovutus ja jakelu jalostettaviksi tislauksella alkoholiksi, jonka alkoholipitoisuus on yli 80 tilavuusprosenttia, annetaan teollisuuden tehtäväksi joko pysyvällä tarjouskilpailulla, huutokaupalla tai muulla jäsenvaltion päättämällä menettelyllä siten, että jäsenvaltio takaa, että kyseisten toimijoiden välinen kilpailu toteutetaan yhtäläisin edellytyksin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luovutus ja jakelu on toteutettava kolmen kuukauden kuluessa asianomaisen tuotteen markkinointivuoden alkamisesta.

3. Komissio julkaisee Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa luettelon laitoksista, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet suorittamaan 1 kohdassa tarkoitettujen luovutuksen tai jakelun.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, ettei tuotteiden luovuttamisessa ja jakelussa teollisuudelle ilmene kilpailun vääristymistä.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komission pyynnöstä 1–4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tulokset seitsemän päivän kuluessa.

19 artikla

Tislaus

Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tislaus, kyseessä olevista tuotteista saadulle alkoholille on tehtävä erityisdenaturointi komission asetuksen (EY) N:o 3199/93 (¹) mukaisesti, ja se on osoitettava teolliseen käyttöön, joka ei ole elintarvikekäyttöä.

20 artikla

Rehut

1. Tiettyinä markkinointivuonna markkinoilta poistetut tuotteet voidaan 2 kohdassa säädetyin edellytyksin luovuttaa tuoreina kotieläintuottajille, jotka jäsenvaltio on näiden pyynnöstä hyväksynyt, eläinten rehuna käytettäväksi. Tällaisina kotieläintuottajina pidetään myös eläintarhoja, metsästysalueita ja muita yrityksiä, joilla on karjaa, joka voi syödä markkinoilta poistettuja tuotteita tuoreina.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tuottajat ja vastaavat yritykset. Hyväksynnässä on eriteltävä paitsi markkinoilta poistettujen tuotteiden enimmäismäärät, jotka kullekin tuottajalle tai vastaavalle yritykselle voidaan luovuttaa viikoittain ottaen huomioon hänen karjansa, myös yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat markkinoilta poistettujen kyseiselle tuottajalle annettavien tuotteiden jakelua eläimille. Hyväksyntä on voimassa enintään kolme vuotta.

3 JAKSO

Tuotteiden vastaanottajien velvoitteet ja kansalliset säännökset

21 artikla

Markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien sitoumukset

Markkinoilta poistettujen tuotteiden 10, 11 ja 18 artiklassa tarkoitettujen vastaanottajien on sitouduttava:

- a) noudattamaan tämän asetuksen säännöksiä;
- b) pitämään asianomaisista toimista yksityiskohtaista varasto- ja rahoituskirjanpitoa;

(¹) EYVL L 288, 23.11.1993, s. 12.

- c) suostumaan yhteisön sääntelyssä säädettyihin valvontatoimiin;
- d) toimittamaan 7 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettut todisteet.

Lisäksi tislaustarkoituksessa markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien on sitouduttava olemaan vastaanottamatta lisätukea asianomaisista tuotteista tuotetulle alkoholille.

22 artikla

Ympäristönäkökohtien huomioon ottaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisessä muodossa asetuksen (EY) N:o 2200/96 25 artiklan kolmannessa kohdassa säädetty esitys kansallisiksi säännöksiksi. Niiden on ilmoitettava komissiolle jokaisesta muutoksesta mainittuun esitykseen. Komissio toimittaa esitykset muille jäsenvaltioille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti tuottajaorganisaatiot voivat hyödyntää asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 2 kohdan säännöksiä, jäsenvaltion hyväksymät kompostointi- ja biohajotusmenettelyt mukaan luettuina, menettelyt, joita näitä säännöksiä soveltavien tuottajaorganisaatioiden on noudatettava, sekä tämän asetuksen 7 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettut asiakirjat, jotka tuottajaorganisaatioiden on esitettävä maksuhakemuksen kanssa ja joista käy ilmi tuotteiden lopullinen käyttötarkoitus.

3. Jos jäsenvaltio sallii, että 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kotieläintuottajien syöttävät markkinoilta poistetut tuotteet eläimille levittämällä ne viljelylohkolle, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä on säädettävä myös edellytyksistä, joilla tuottajat voivat käyttää kyseistä mahdollisuutta.

III LUKU

VALVONTAMENETTELY JA SEURAAMUKSET

1 JAKSO

Tarkastukset

23 artikla

Ensimmäisen tason tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä jokaiselle tuottajaorganisaatiolle markkinoilta poistamistoimia koskevia ensimmäisen tason tarkastuksia, joihin kuuluu markkinoilta poistettujen tuotteiden asiakirja- ja tunnistustarkastus ja, tarvittaessa otoksen perusteella, painon fyysinen tarkastus sekä 3 artiklassa tarkoitettujen säännösten noudattamisen tarkastaminen komission asetuksen (EY) N:o 1148/2001⁽¹⁾ liitteessä IV vahvistettujen yksityiskoh-
taisten sääntöjen mukaisesti. Tarkastukset on tehtävä tämän

asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädettyissä määräajoissa.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjä ensimmäisen tason tarkastuksia on tehtävä jokaisen tuotteen osalta 100 prosentille koko markkinointivuoden aikana markkinoilta poistetusta tuotemäärästä. Kyseisen tarkastuksen jälkeen markkinoilta poistetut tuotteet on denaturoitava toimivaltaisten viranomaisten läsnäollessa jäsenvaltion vahvistamin edellytyksin ja sitä tyydyttävällä tavalla.

3. Jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäistä, toista ja kolmatta luetelma-kohtaa sekä b alakohtaa, jäsenvaltioiden tarkastama määrä voi olla pienempi, mutta sen on oltava vähintään 10 prosenttia asianomaisista määristä markkinointivuoden aikana. Asianomaisille tuotteille ei tehdä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua denaturointia. Jos tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä lisätarkastuksia.

24 artikla

Toisen tason tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on markkinointivuoden päätyttyä tehtävä pistokokeina toisen tason tarkastuksia. Jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet, joiden mukaan ne tarkastelevat ja arvioivat riskiä siitä, että jokin tietty tuottajaorganisaatio on toteuttanut lainsäädännön vastaisia markkinoilta poistamistoimia. Näiden perusteiden on koskettava muun muassa aiempien ensimmäisen ja toisen tason tarkastusten aikaisia havaintoja sekä sitä, onko tuottajaorganisaatio ottanut käyttöön jonkinlaisen laadunvarmennusmenetelmän. Jäsenvaltioiden on vahvistettava näiden perusteiden mukaisesti jokaisen tuottajaorganisaation osalta toisen tason tarkastusten vähimmäismäärä.

2. Toisen tason tarkastuksiin kuuluu asiakirjojen ja tapauksen mukaan paikalla tehtäviä tarkastuksia interventiotoi-
miin tuottajaorganisaatioiden ja markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajien tasolla sen varmistamiseksi, että yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen maksamista koskevia edellytyksiä noudatetaan. Näihin tarkastuksiin on sisällyttävä erityisesti:

- a) sen varasto- ja rahoituskirjanpidon tarkastus, jota kaikkien yhden tai useamman markkinoilta poistamistoimen kuluvan markkinointivuoden aikana toteuttavien tuottajaorganisaatioiden on pidettävä;
- b) maksupyyntöihin merkittyjen kaupan pidettyjen määrien tarkastaminen erityisesti tarkistamalla varasto- ja rahoituskirjanpito, laskut ja tarvittaessa niiden paikkansapitävyys sekä kyseisten ilmoitusten yhteensopivuus asianomaisten tuottajaorganisaatioiden kirjanpito- ja/tai verotietojen kanssa;

⁽¹⁾ EYVL L 153, 13.6.2001, s. 9.

c) kirjanpidon asianmukaisen hoidon tarkastaminen erityisesti tarkastamalla tuottajaorganisaatioiden saamien, maksupyyntöissä ilmoitettujen nettotulojen todenperäisyys, mahdollisten markkinoilta poistamisesta perittyjen kustannusten oikeasuhteisuus, kirjanpitomerkinnät, jotka liittyvät tuottajaorganisaatioiden yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen saamiseen ja sen mahdolliseen maksamiseen tuottajaorganisaatioiden jäsenille, sekä tällaisten merkintöjen välinen johdonmukaisuus;

d) maksupyyntöissä ilmoitetun markkinoilta poistettujen tuotteiden määräpaikan tarkastaminen sekä sen varmistaminen, että tuottajaorganisaatiot ja vastaanottajat noudattavat tämän asetuksen säännöksiä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tarkastukset tehdään kunakin markkinointivuonna vähintään 30 prosentille asianomaisista tuottajaorganisaatioista ja mainittuihin organisaatioihin liittyvistä vastaanottajista, ja kunkin asianomaisen tuottajaorganisaation osalta vähintään kerran viidessä vuodessa ajanjaksolla, jona markkinoilta poistamisia tehdään. Jokaisen tarkastuksen yhteydessä on tarkastettava muun muassa vähintään 5:tä prosenttia tuottajaorganisaatioiden markkinointivuoden aikana markkinoilta poistamista määristä edustava otos markkinoilta poistamistoimia.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa varasto- ja rahoituskirjanpidossa on eriteltävä kunkin markkinoilta poistettavan tuotteen osalta seuraavat liikkeet (määrinä):

- a) tuottajaorganisaation jäsenten ja muiden tuottajaorganisaatioiden jäsenten asetuksen (EY) N:o 2200/96 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan 3 alakohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti toimitama tuotanto;
- b) muiden kuin a alakohdassa mainittujen toimijoiden toimitama tuotanto;
- c) tuottajaorganisaatioiden myynti jaoteltuna tuoremarkkinoille valmistettuihin ja muun tyyppisiin tuotteisiin (mukaan luetuna jalostukseen tarkoitettu raaka-aine);
- d) markkinoilta poistetut tuotteet.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu tuotteiden määräpaikan tarkastaminen koostuu erityisesti seuraavista:

- a) vastaanottajien pitämän erityisen kirjanpidon tarkastaminen pistokokein ja tarvittaessa sen yhteensopivuus kansallisessa lainsäädännössä edellytetyn kirjanpidon kanssa;
- b) sovellettavien ympäristöön liittyvien edellytysten noudattamisen tarkastaminen;
- c) tislauksen osalta saadun tuotteen jalostaminen alkoholipitoisuudeltaan yli 80 tilavuusprosenttia olevaksi alkoholiksi, sen denaturointi, määräpaikka ja teollinen käyttötarkoitus.

3. Jos toisen tason tarkastuksissa havaitaan merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä perusteellisempia toisen tason tarkastuksia kyseisenä markkinointivuonna ja lisättävä asianomaisille tuottajaorganisaatioille (tai niiden liitoille) tehtäviä toisen tason tarkastuksia seuraavana markkinointivuonna.

2 JAKSO

Takaisinperintä ja seuraamukset

25 artikla

Takaisinperintä

Tuottajaorganisaatioille, yksittäisille tuottajille tai asianomaisille vastaanottajille perusteettomasti maksetut korvaukset on perittävä takaisin korkoineen erityisesti, jos:

- a) tuotteita, joita ei ole saatettu myyntiin, ei ole luovutettu asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan mukaisesti;
- b) tuotteiden, joita ei ole saatettu myyntiin, käyttö aiheuttaa vakavia ympäristövahinkoja ja/tai ei ole tämän asetuksen 22 artiklassa tarkoitettujen kansallisten säännösten mukainen.

Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisten säännösten mukaisesti, ja se ei saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti takaisinperinnässä yleisesti sovellettava korkotaso.

26 artikla

Sakkoseuraamukset

1. Jos 6 artiklassa säädetyn ilmoituksen ja 23 artiklassa tarkoitetun tarkastuksen yhteydessä havaitaan asetuksen (EY) N:o 2200/96 2 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai tämän asetuksen liitteessä I esitettyjen vähimmäislaatuvaatimusten osalta sääntöjenvastaisuuksia, edunsaajan/hakijan on:

- a) maksettava perusteettomasti haettujen korvausten määrä, sellaisena kuin se on laskettuna vaatimukset tai vähimmäisvaatimukset täyttämättömien, markkinoilta poistettujen määrien perusteella, jos kyseiset määrät ovat alle 10 prosenttia tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti ilmoitetuista määristä,
- b) maksettava perusteettomasti haettujen korvausten määrä kaksinkertaisena, sellaisena kuin se on laskettuna vaatimukset tai vähimmäisvaatimukset täyttämättömien, markkinoilta poistettujen määrien perusteella, jos kyseiset määrät ovat 10—25 prosenttia tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti ilmoitetuista määristä,
- c) maksettava määrä, joka vastaa korvausta koko tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti ilmoitetuille määrille, jos markkinoilta poistettujen tuotteiden määrät, jotka eivät vastaa vaatimuksia tai vähimmäisvaatimuksia, ovat yli 25 prosenttia kyseisistä ilmoitetuista määristä.

2. Kun tämän asetuksen soveltamista koskevia sääntöjenvastaisuuksia havaitaan ja ellei kyseessä ole ilmeinen virhe, edunsaajan/hakijan on:

- a) niissä tapauksissa, joissa korvaus on jo maksettu ja 25 artiklassa säädetyn takaisinperinnän lisäksi:
 - i) maksettava aiheuttomasti maksettua määrää vastaava määrä, jos kyseessä on petos;
 - ii) maksettava muissa tapauksissa 50 prosenttia aiheuttomasti maksetusta määrästä;
- b) niissä tapauksissa, joissa tukihakemukset on jätetty 7 artiklan mukaisesti mutta tukea ei ole maksettu:
 - i) maksettava perusteettomasti haetut korvaukset, jos kyseessä on petos;
 - ii) maksettava muissa tapauksissa 50 prosenttia aiheuttomasti haetuista korvauksista.

27 artikla

Lisäseuraamukset

1. Silloin kun 23 ja 24 artiklan mukaisesti tehtyjen tarkastusten yhteydessä todetaan vastaanottajasta johtuvia sääntöjenvastaisuuksia, sovelletaan seuraavaa:

- a) Edellä 10 artiklassa ja 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vastaanottajan hyväksyntä peruutetaan. Peruutus tehdään välittömästi, se kestää vähintään yhden markkinointivuoden ja sitä jatketaan sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan. Edellä 11 artiklassa mainittuja laitoksia ei hyväksytä ilmaisjakelun suorittajiksi seuraavan markkinointivuoden aikana.
- b) Edellä 18, 19 ja 20 artiklassa tarkoitettut vastaanottajat suljetaan pois kyseisissä artikloissa mainittujen säännösten soveltamisalasta vähintään yhdeksi markkinointivuodeksi; kyseistä ajanjaksoa voidaan pidentää sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan.
- c) Markkinoilta poistetun tuotteen vastaanottajan on korvattava käyttöönsä annettujen tuotteiden arvo, joka arvioidaan asetuksen (EY) N:o 1433/2003 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sekä perityt lajittelu-, pakkaus- ja kuljetuskustannukset, joihin lisätään korko tuotteen vastaanottamisen ja edunsaajan suorittaman takaisinmaksun väliseltä ajalta.

2. Jos kyseessä on tahallinen tai vakavasta laiminlyönnistä johtuva väärä ilmoitus, jäsenvaltion on varmistettava, että asianomainen tuottajaorganisaatio ei saa yhteisön markkinoilta poistamiskorvausta eikä tee asetuksen (EY) N:o 2200/96 15 artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainittuja markkinoilta poistamisia ajanjaksona, joka on tapauksen vakavuuden mukaan 1—5 markkinointivuotta sen markkinointivuoden jälkeen, jona sääntöjenvastaisuus on havaittu.

28 artikla

Maksujen suorittaminen

Takaisinperityt määrät, korot ja seuraamuksista johtuvat määrät tilitetään toimivaltaiselle maksajavirastolle, ja ne vähennetään EMOTR:n rahoittamista menoista.

29 artikla

Kansalliset säännökset

Edellä 23—28 artiklan säännöksiä sovelletaan rajoittamatta sellaisten toimenpiteiden soveltamista, jotka jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi asetuksen (EY) N:o 2200/96 IV osaston ja 15 artiklan säännösten sekä muiden, mainitun asetuksen 48 artiklan mukaisesti asetettavien seuraamusten noudattamisen varmistamiseksi.

IV LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, markkinointivuosi 2004/2005 kattaa seuraavat ajanjakso:

- a) melonit ja vesimelonit: 1 päivän huhtikuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2004 välinen ajanjakso;
- b) kukkakaalit, aprikoosit, nektariinit, persikat ja syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet: 1 päivän toukokuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2004 välinen ajanjakso;
- c) päärynät: 1 päivän kesäkuuta 2004 ja 31 päivän heinäkuuta 2005 välinen ajanjakso;
- d) omenat: 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 31 päivän heinäkuuta 2005 välinen ajanjakso;
- e) sitruunat: 1 päivän kesäkuuta 2004 ja 30 päivän syyskuuta 2005 välinen ajanjakso.

2. Markkinointivuosina 2002/2003 ja 2003/2004 5 artiklassa tarkoitettuna kolmen vuoden ajanjaksona pidetään markkinointivuodet 2002/2003, 2003/2004 ja 2004/2005 kattavaa ajanjaksoa.

31 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 659/97 ja (EY) N:o 1492/97.

Asetuksen (EY) N:o 659/97 7 artiklan säännöksiä sovelletaan kuitenkin 1 päivään heinäkuuta 2004.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kunkin tuotteen osalta asianomaisen tuotteen ensimmäisen tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan markkinointivuoden, sellaisena kuin se on määritelty 4 artiklassa ja 30 artiklan 1 kohdassa, alusta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

INTERVENTIOON TARKOITETTujen TUOTTEIDEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Interventioon tarkoitettujen tuotteiden on oltava:
 - eheitä,
 - terveitä; tuotteita, joissa on mätää tai jotka ovat muuten pilaantuneet kulutukseen kelpaamattomiksi, ei sallita,
 - puhtaita, lähes vailla näkyviä vieraita aineita,
 - lähes vailla tuholeisten aiheuttamia vioittumia,
 - vailla epätavallista pintakosteutta,
 - vailla vierasta hajua ja/tai makua.
2. Tuotteiden on oltava riittävän kehittyneitä ja riittävän kypsiä, niiden luonne huomioon ottaen.
3. Niiden on oltava lajikkeelle ja/tai kauppamuodolle ominaisia.

LIITE II

YHTEISÖN MARKKINOILTAPOISTAMISKORVAUKSEN LISÄKORVAUKSEN ENIMMÄISMÄÄRÄT

(euroa/tonni)	
Tuote	Lisäkorvauksen enimmäismäärä
Tomaatit	80,1
Kukkakaalit	65,0
Omenat	62,3
Viinirypäleet	74,3
Aprikoosit	91,9
Nektariinit	123,9
Persikat	115,4
Päärynät	64,4
Munakoisot	36,5
Appelsiinit	18,5
Mandariinit	44,8
Klementiinit	7,0
Satsumat	0,0
Sitruunat	42,6
Melonit	42,0
Vesimelonit	27,0

LIITE III

YHTEENVETO INTERVENTIOISTA

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jokaisen markkinointivuoden päätyttyä 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti

1. Kaikki asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteessä II mainitut tuotteet sekä muut asianomaiset tuotteet:
 - a) kokonaismäärät, joita ei ole saatettu myyntiin (tonneina);
 - b) jäsenvaltioiden maksamat määrät (euroina tai kansallisena valuuttana) jaoteltuina seuraavasti: yhteisön markkinoilta poistamiskorvaus, yhteisön markkinoilta poistamiskorvauksen lisäosat ja liitteeseen II kuulumattomista tuotteista maksetut markkinoilta poistamiskorvaukset.
2. Kaikki asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteessä II mainitut tuotteet ja komission yksiköiden pyynnöstä tietyt liitteeseen II kuulumattomat tuotteet, joita on poistettu markkinoilta huomattavia määriä asianomaisena markkinointivuonna tai jonakin aiempana markkinointivuonna:
 - a) kuukausittainen jaottelu määristä, joita ei ole saatettu myyntiin (tonneina);
 - b) määrien, joita ei ole saatettu myyntiin, jaottelu asetuksen (EY) N:o 2200/96 30 artiklan mukaisen käyttötarkoituksen mukaan (tonneina);
3. Yhteenvetotaulukko kaupan pidetyistä ja myyntiin saattamattomista määristä (tonneina) kunkin hyväksytyn tuottajaorganisaation ja kunkin (asetuksen (EY) N:o 2200/96 liitteeseen II kuuluvan ja tarvittaessa liitteeseen II kuulumattoman) tuotteen osalta.

LIITE IV

TIEDOT ILMAISJAKELUTOIMISTA YHTEISÖN ULKOPUOLELLA

Jäsenvaltio:

Komission päätöksen numero:

Jaetut määrät (tuotteittain):

Markkinoilta poiston suorittavan tuottajaorganisaation nimi ja toimipaikka:

Toimintaan osallistuvien hyväntekeväisyysorganisaatioiden nimet ja toimipaikat:

Tuotteiden jalostuksesta vastaavan yrityksen nimi ja toimipaikka (tarvittaessa):

Kuljetusmuoto ja kuljetuksen suorittajan nimi ja toimipaikka:

Tuotteen lopullinen määräpaikka ja -maa:

Kohdeväestö sekä arvio edunsaajien lukumäärästä:

Tuotteiden markkinoilta poistamis-, lähtö- ja toimituspäivät:

LIITE V

ILMAISJAKELUSTA AIHEUTUVAT KULJETUSKUSTANNUKSET

Markkinoiltapoistamispaikan ja toimituspaikan välimatka ⁽¹⁾	Kuljetuskustannukset (euroa/tonni)
Alle 25 km	15,5
Vähintään 25 mutta alle 200 km	32,3
Vähintään 200 mutta alle 350 km	45,2
Vähintään 350 mutta alle 500 km	64,5
Vähintään 500 mutta alle 750 km	83,9
Vähintään 750 km	102

Kylmäkuljetuslisä: 7,7 euroa/tonni.

(¹) Asetuksen 13 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa välimatka on matka markkinoiltapoistopaikasta jalostuspaikan kautta toimituspaikkaan.

Asetuksen 14 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa välimatka on matka jalostetun tuotteen jalostuspaikasta jakelupaikkaan (14 artiklassa tarkoitetuista tuoreista tuotteista ei makseta kuljetuskorvausta).

LIITE VI

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 659/97	Asetus (EY) N:o 1492/97	Tämä asetetus
1 artikla		1 artikla
2 artiklan 1 kohta 2 artiklan 2 kohta 2 artiklan 3 kohta		2 artiklan 1 kohta 3 artiklan 1 kohta 3 artiklan 2 kohta
3 artikla		2 artiklan 2 kohta
4 artikla		4 artikla
5 artiklan 1 kohta 5 artiklan 2 kohta 5 artiklan 3 kohta		7 artiklan 1 kohta 7 artiklan 2 ja 3 kohta 7 artiklan 6 kohta
6 artiklan 1 kohta 6 artiklan 2 ja 3 kohta		8 artiklan 1 kohta 8 artiklan 2 kohta
7 artikla		—
8 artiklan 1 kohta 8 artiklan 2 kohta 8 artiklan 3 kohta		6 artiklan 1, 2 ja 3 kohta — 6 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 kohta 9 artiklan 2 kohta 9 artiklan 3 kohta		9 artiklan 1 kohta 9 artiklan 2 kohta 9 artiklan 3 kohta
10 artikla		22 artikla
11 artiklan 1 kohta 11 artiklan 2 kohta 11 artiklan 3 kohta		10 artiklan 1 kohta 21 artikla 10 artiklan 2 kohta
12 artikla		11 artikla
13 artikla		10 artiklan 3 kohta
14 artiklan 1 kohta 14 artiklan 2 kohta 14 artiklan 3 kohta		10 artiklan 1 kohta 12 artiklan 1 kohta 12 artiklan 2—6 kohta
14 a artikla		13 artikla
14 b artiklan 1 kohta 14 b artiklan 2 kohta 14 b artiklan 3 kohta 14 b artiklan 4 kohta 14 b artiklan 5 kohta 14 b artiklan 6 kohta 14 b artiklan 7 kohta 14 b artiklan 8 kohta		14 artiklan 2 kohta ja 15 artiklan 4 kohta 14 artiklan 3 kohta 14 artiklan 1 kohta 14 artiklan 4 kohta 15 artiklan 1 ja 2 kohta 15 artiklan 3 kohta 15 artiklan 5 kohta 15 artiklan 6 kohta
15 artiklan 1 kohta 15 artiklan 2 kohta		16 artiklan 1 kohta 16 artiklan 2 kohta
16 artiklan 1 kohta 16 artiklan 2 kohta 16 artiklan 3 kohta		17 artiklan 1 kohta 17 artiklan 2 kohta 17 artiklan 3 kohta
17 artiklan 1 kohta 17 artiklan 2 kohta 17 artiklan 3 kohta 17 artiklan 4 kohta		— 23 artiklan 1 ja 2 kohta 24 artiklan 1 ja 2 kohta 24 artiklan 3 kohta

Asetus (EY) N:o 659/97	Asetus (EY) N:o 1492/97	Tämä aset
18 artiklan 1 kohta 18 artiklan 2 kohta 18 artiklan 3 kohta 18 artiklan 4 kohta		— 23 artiklan 3 kohta — —
19 artiklan 1 kohta 19 artiklan 2 kohta 19 artiklan 3 kohta		25 artikla 26 artiklan 2 kohta 28 artikla 27 artiklan 2 kohta
20 artiklan 1 kohta 20 artiklan 2 kohta 20 artiklan 3 kohta 20 artiklan 4 kohta 20 artiklan 5 kohta 20 artiklan 6 kohta 20 artiklan 7 kohta		27 artiklan 1 kohta 27 artiklan 1 kohta 27 artiklan 1 kohta — 27 artiklan 1 kohta 25 artikla 28 artikla
21 artikla		29 artikla
Liite I Liite II Liite III Liite IV Liite V Liite VI Liite VII Liite VIII		— — — Liite III Liite V Liite IV Liite I Liite II
	1 artikla 2 artikla 3 artikla 4 artikla 5 artikla 6 artikla 7 artikla	18 artiklan 1 kohta 18 artiklan 2 kohta 18 artiklan 3 kohta 19 artikla 24 artiklan 2 kohta 18 artiklan 4 kohta 18 artiklan 5 kohta

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 104/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,**

Euroopan lentoturvallisuusviraston valituslautakunnan organisaatiota ja kokoonpanoa koskevista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta 15 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi, muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1701/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan ja 32 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 1592/2002 annetaan Euroopan lentoturvallisuusvirastolle (jäljempänä 'virasto') valtuudet tehdä itsenäisiä päätöksiä lentokelpoisuuden hyväksynnästä ja ympäristöhyväksynnästä, yrityksiä koskevasta tutkinnasta sekä sovellettavista maksuista. Lisäksi asetuksella perustetaan valituslautakunta, jolta voidaan hakea muutosta näihin viraston tekemiin itsenäisiin päätöksiin.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1592/2002 31 ja 32 artiklalla komissio valtuutetaan antamaan yksityiskohtaisia sääntöjä valituslautakuntien lukumäärästä ja tehtävien jaosta, kunkin valituslautakunnan jäsenten kelpoisuusvaatimuksista, yksittäisten jäsenten toimivallasta päätösten valmisteluvaiheessa ja äänestystä koskevista määräyksistä.
- (3) Muutoksenhakujen määrän ennakoidaan olevan melko pieni ainakin niin kauan kuin asetusta (EY) N:o 1592/2002 ei muuteta ulottamalla se koskemaan myös lento-liikennettä ja lentomiehistön lupia.
- (4) Lautakunta tutkii sellaiset kysymykset, jotka edellyttävät etupäässä korkeatasoista teknistä yleiskokemusta sertifiointin alalta. On kuitenkin tarpeen, että lautakunnan puheenjohtajana toimii lakimiesjäsen, jolla on tunnustettua kokemusta yhteisön oikeudesta ja kansainvälisestä oikeudesta. Tämän jäsenen olisi oltava puheenjohtaja.
- (5) Muutoksenhakujen käsittelyn ja ratkaisemisen helpottamiseksi jokaista tapausta varten olisi nimitettävä esittelijä, joka vastaisi muun muassa osapuolille välitettävien viestien valmistelusta ja päätösten luonnostelusta.
- (6) Jotta valituslautakunnan toiminta olisi sujuvaa ja tehokasta, sen yhteyteen olisi perustettava kirjaamo, jonka henkilöstö vastaa kaikista sellaisista tukitoiminnoista, joihin ei liity oikeudellista tai teknistä harkintavaltaa.

- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1592/2002 54 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lautakuntien lukumäärä

Perustetaan yksi lautakunta tekemään päätöksiä muutoksenhauista, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1592/2002 35 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä.

2 artikla

Jäsenten pätevyysvaatimukset

1. Valituslautakunta muodostuu kahdesta teknisesti pätevästä jäsenestä ja yhdestä lakimiesjäsenestä, joka on lautakunnan puheenjohtaja.
2. Teknisesti pätevillä jäsenillä ja heidän varajäsenillään on oltava korkeakoulututkinto tai vastaava pätevyys ja laaja työkokemus sertifiointista yhdellä tai useammalla tämän asetuksen liitteessä mainituista aloista.
3. Lakimiesjäsenellä ja hänen varajäsenellään on oltava oikeustieteen tutkinto ja tunnustettua kokemusta yhteisön oikeudesta ja kansainvälisestä oikeudesta.

3 artikla

Puheenjohtajan toimivalta

1. Valituslautakunnan kutsuu koolle sen puheenjohtaja. Puheenjohtaja varmistaa lautakunnan päätösten laadun ja johdonmukaisuuden.
2. Puheenjohtaja määrää yhden lautakunnan jäsenistä tutkimaan kutakin muutoksenhakua ja toimimaan esittelijänä.

4 artikla

Esittelijän rooli

1. Esittelijä tekee muutoksenhausta alustavan tutkimuksen.

⁽¹⁾ EYVL L 240, 7.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 243, 27.9.2003, s. 5.

2. Esittelijä ylläpitää läheisiä neuvotteluyhteyksiä ja tiedonvaihtoa muutoksenhakuasian osapuolten kanssa. Tätä varten esittelijä

- a) valmistelee yhteydenotot osapuoliin lautakunnan puheenjohtajan ohjeiden mukaisesti;
- b) ilmoittaa mahdollisista puutteista, jotka jonkun asian osapuolista on korjattava;
- c) asettaa asianmukaiset määräajat menettelyille asetuksen (EY) N:o 1592/2002 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja
- d) allekirjoittaa yhteydenotot lautakunnan puolesta.

3. Esittelijä valmistelee lautakunnan sisäiset kokoukset ja suulliset käsittelyt.

4. Esittelijä luonnostelea päätökset.

5 artikla

Valituslautakunnan kirjaamo

1. Pääjohtaja perustaa valituslautakunnalle kirjaamon. Kirjaamosta vastaava henkilöstö ei osallistu sellaisia päätöksiä koskeviin viraston menettelyihin, joihin voidaan hakea muutosta.

2. Kirjaamon henkilöstö vastaa erityisesti seuraavista tehtävistä:

- a) Se pitää puheenjohtajan nimikirjoituksellaan vahvistamaa rekisteriä, johon merkitään aikajärjestyksessä kaikki muutoksenhaut ja niitä tukevat asiakirjat.
- b) Se ottaa vastaan, välittää edelleen ja säilyttää asiakirjat.
- c) Se toteuttaa muita valituslautakunnan tukitoimintoja, joihin ei liity oikeudellista tai teknistä harkintavaltaa, erityisesti kun on kyse edustamisesta, käännösten toimittamisesta ja ilmoituksista.

d) Se esittää lautakunnan puheenjohtajalle raportin jokaisen vasta esitetyn muutoksenhaun muodollisesta hyväksyttävyydestä.

e) Se laatii tarvittaessa suullisten käsittelyjen pöytäkirjan.

6 artikla

Asioiden käsittely

1. Asioiden käsittelyyn osallistuvat vain lautakunnan jäsenet. Lautakunnan puheenjohtaja voi kuitenkin sallia, että läsnä on muita virkamiehiä, kuten kirjaamon henkilöstöä tai tulkkeja. Asioiden käsittely on salaista.

2. Lautakunnan jäsenten välisessä asioiden käsittelyssä kuullaan ensiksi esittelijän kanta ja viimeiseksi puheenjohtajan kanta.

7 artikla

Äänestystä koskevat määräykset ja äänestysjärjestys

1. Valituslautakunnan päätökset tehdään jäsenten enemmistöllä. Äänen mennessä tasan lautakunnan puheenjohtajan ääni ratkaisee.

2. Jos äänestys on tarpeen, äänestys toimitetaan 6 artiklan 2 kohdassa säädetyssä järjestyksessä. Äänestyksestä pidäytyminen ei ole sallittua.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Loyola DE PALACIO

Varapuheenjohtaja

LIITE

ERITYISALAT

1. Seuraavat tekniset erityisalat:

- i) Lento/Suoritusarvo
- ii) Rakenne
- iii) Hydromekaaniset järjestelmät
- iv) Roottori/Voimansiirtojärjestelmät
- v) Sähköjärjestelmät/HIRF/Salamat
- vi) Avioniikka/Ohjelmistot
- vii) Voimalaitteiston asennus / Polttoainejärjestelmät
- viii) Matkustamoturvallisuus / Ympäristöjärjestelmät
- ix) Melu/Päästöt
- x) Lentokelpoisuuden ylläpito / lentokelpoisuusmääräykset, joita sovelletaan seuraaviin tuotteisiin, niiden osiin ja laitteisiin:
 - a) Suuret ilma-alukset
 - b) Pyöriväsiipiset ilma-alukset
 - c) Pienet ilma-alukset
 - d) Kuumailmapallot / Ilmalaivat / Purjelentokoneet / Miehittämättömät lentolaitteet
 - e) Moottorit/Apuvoimalaitteet/Potkurit

2. Seuraavien hyväksynnät ja laatujärjestelmät:

- i) Suunnitteluorganisaatiot
 - ii) Tuotanto-organisaatiot
 - iii) Huolto-organisaatiot.
-

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 105/2004,**annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2196/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä V mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003⁽⁴⁾, täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille olisi vahvistettava niitä asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I mainittuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuen määrä on vahvistettava kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 3 kohdassa samoin kuin Uruguay'n kierroksen monenvälisten neuvottelujen osana tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että tavaraan sisältyvälle tuotteelle myönnettävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.
- (4) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien

- (5) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehty maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuri. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

- (6) Virosta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Viroon suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1039/2003⁽⁵⁾, Sloveniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Sloveniaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1086/2003⁽⁶⁾, Latviasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Latviaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1087/2003⁽⁷⁾, Liettuasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Liettuun suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1088/2003⁽⁸⁾, Slovakian tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Slovakian tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1089/2003⁽⁹⁾, Tšekin tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Tšekin tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1090/2003⁽¹⁰⁾, jotka tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuun, Slovakiaan tai Tšekin tasavaltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 328, 17.12.2003, s. 17.⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 106, 29.4.2003, s. 12.⁽⁵⁾ EUVL L 151, 19.6.2003, s. 1.⁽⁶⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 1.⁽⁷⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 19.⁽⁸⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 38.⁽⁹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 56.⁽¹⁰⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 73.

- (7) Unkarista peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Unkariin suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevasta yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2003 ⁽¹⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti sen 1 artiklan 2 kohdassa mainitut tavarat, joita viedään Unkariin, eivät ole vientitukikelpoisia.
- (8) Maltasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Maltaansuuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevasta yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1890/2003 ⁽²⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003, mukaisesti Maltaan viettävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientikelpoisia.
- (9) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (10) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,
- ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:
- 1 artikla*
- Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä V lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukin määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.
- 2 artikla*
- Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 278, 29.10.2003, s. 1.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrät 23 päivästä tammikuuta 2004

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuen määrä EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1701 99 10	Valkoinen sokeri	49,95	49,95

⁽¹⁾ 1 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, joita viedään Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan ja Tšekkiin, tai eikä asetuksen (EY) N:o 999/2003 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin, kun niitä viedään Unkariin. Näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, kun niitä viedään Maltaan 1 päivästä marraskuuta 2003 lähtien.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 106/2004,**annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisi-
alojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1784/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisenjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003⁽⁶⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle.
- (4) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehty maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

- (5) Neuvoston päätöksessä 87/482/ETY⁽⁷⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräpaikan mukaan.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1786/2001⁽⁹⁾, mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden oletettuna valmistusajankohtana.
- (7) Alkoholiuomia ei pidetä erityisen herkkinä niiden valmistamiseen käytettävien viljojen hinnan vaihteluille. Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan liittymissopimuksen 19. pöytäkirjassa kuitenkin määrätään, että on säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä, joilla helpotetaan yhteisössä viljellyn viljan käyttöä viljoista valmistettavien alkoholijuomien tuotannossa. Siten on syytä mukauttaa alkoholijuomien muodossa vietyihin viljoihin sovellettavaa vientitukea.
- (8) Virosta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Viroon suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1039/2003⁽¹⁰⁾, Sloveniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Sloveniaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1086/2003⁽¹¹⁾, Latviasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Latviaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1087/2003⁽¹²⁾, Liettuasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Liettuun suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1088/2003⁽¹³⁾, Slovakian tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Slovakian tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78.⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽⁴⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.⁽⁵⁾ EYVL L 117, 15.7.2000, s. 1.⁽⁶⁾ EUVL L 106, 29.4.2003, s. 12.⁽⁷⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36.⁽⁸⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.⁽⁹⁾ EYVL L 242, 12.9.2001, s. 3.⁽¹⁰⁾ EUVL L 151, 19.6.2003, s. 1.⁽¹¹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 1.⁽¹²⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 19.⁽¹³⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 38.

1089/2003⁽¹⁾, Tšekin tasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Tšekin tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1090/2003⁽²⁾, jotka tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan tai Tšekin tasavaltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

- (9) Unkarista peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Unkariin suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2003⁽³⁾, joka tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti sen 1 artiklan 2 kohdassa mainitut tavarat, joita viedään Unkariin, eivät ole vientitukikelpoisia.
- (10) Maltasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Maltaansuuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1890/2003⁽⁴⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta

2003, mukaisesti Maltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientikelpoisia.

- (11) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.
- (12) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (ETY) N:o 3072/95, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B mainittujen tavaroiden muodossa, sovellettavien tukien määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽²⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 73.

⁽³⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUVL L 278, 29.10.2003, s. 1.

LIITE

**perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin
sovellettavien tukien määrät 23 päivästä tammikuuta 2004**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta ⁽²⁾	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	— —	— —
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Ruis	—	—
1003 00 90	Ohra – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	— —	— —
1004 00 00	Kaura	—	—
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tarkkelys: – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisii-rappi ⁽⁵⁾ : – – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – – muissa tapauksissa – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö) CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatarkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohtaa – – vietäessä alaryhmään 2208 ⁽⁴⁾ kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	2,919 — 2,919 2,189 — 2,189 — 2,919 2,919 — 2,919	2,919 — 2,919 2,189 — 2,189 — 2,919 2,919 — 2,919

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta ⁽²⁾	
		tuen ennakko vahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi:		
	– lyhytjyväinen	12,400	12,400
	– keskipitkäjyväinen	12,400	12,400
	– pitkäjyväinen	12,400	12,400
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	3,200	3,200
1007 00 90	Durra, ei kuitenkaan kylvämiseen tarkoitettut hybridit	—	—

⁽¹⁾ Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ 1 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, joita viedään Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan tai Tšekkiin, eikä asetuksen (EY) N:o 999/2003 1 artiklan 2 kohdassa mainittuihin tavaroihin, kun niitä viedään Unkariin. Näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, kun niitä viedään Maltaan 1 päivästä marraskuuta 2003 lähtien.

⁽³⁾ Kyseisen tavarankoodin CN-koodi on 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B olevat tuotteet tai asetuksen (ETY) N:o 2825/93 2 artiklassa tarkoitettut tuotteet.

⁽⁵⁾ CN-koodien 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 107/2004,**annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,****melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2196/2003⁽²⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 79/2003⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä 'edustava hinta', vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68⁽⁵⁾ mukaisesti. Kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
- (2) Melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam. Tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella. Melassin vakiolaatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68.
- (3) Maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta. Asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määrittäminen voi perustua usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta.
- (4) Tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan

pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä markkinoista. Tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä.

- (5) Jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti.
- (6) Edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia.
- (7) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin. Jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulille olisi vahvistettava tietyt määrät.
- (8) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 328, 17.12.2003, s. 17.⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12.⁽⁴⁾ EYVL L 13, 18.1.2003, s. 4.⁽⁵⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 22 päivänä tammikuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,79	0,40	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,33	—	0

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullen.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 108/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,
sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 mukaan denaturoimattoman ja sellaisenaan viedyn valkoisen sokerin ja raakasokerin tukea vahvistettaessa on otettava huomioon yhteisön ja maailman sokerimarkkinoiden tilanne ja erityisesti mainitun asetuksen 28 artiklassa tarkoitettut hinnat ja kustannukset. Saman artiklan mukaisesti olisi myös otettava huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat.
- (3) Raakasokerin tuki on vahvistettava vakioaladulle. Vakioalatu määrätään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I olevassa II kohdassa. Kyseinen tuki vahvistetaan lisäksi kyseisen asetuksen 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kandisokeri määritellään sokerialan vientitukien myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2135/95⁽²⁾. Tällä tavalla laskettua tuen määrää on lisättyjä maku- tai väriaineita sisältäviin sokereihin sovellettava niiden sakkaroosipitoisuuden perusteella, ja sen vuoksi tuki on vahvistettava tämän pitoisuuden yhtä prosenttia kohden.
- (4) Erityistapauksissa tuen määrä voidaan vahvistaa luonteeltaan tästä poikkeavilla säännöksillä.
- (5) Tuki on vahvistettava joka toinen viikko. Tukea voidaan muuttaa muuna aikana.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräraikan mukaan.
- (7) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keinotekoiselta.
- (8) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat vääriinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (9) Toisaalta yhteisön ja toisaalta Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian (jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot') väliseen kauppaan sovelletaan joidenkin sokerialan tuotteiden osalta edelleen tuontitulleja ja vientitukia, ja vientituet ovat huomattavasti suurempia kuin tuontitullit. Koska mainitut maat liittyvät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004, tuontitullien ja kyseisille tuotteille myönnettujen vientitukien välinen huomattava ero voi johtaa keinottelutarkoituksessa tehtäviin siirtoihin.
- (10) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat vääriinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta uusille jäsenvaltioille maksuja tai tukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (11) Kun otetaan huomioon nämä tekijät ja sokerialan nykyinen markkinatilanne ja erityisesti sokerin noteeraukset tai hinta yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla, on syytä vahvistaa tuki soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 (EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26).

⁽²⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

23 PÄIVÄSTÄ TAMMIKUUTA 2004 SOVELLETTAVAT SELLAISENAAN VIETÄVIEN VALKOISEN SOKERIN JA RAAKASOKERIN VIENTITUET

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukimäärä
1701 11 90 9100	S00	euroa/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euroa/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euroa/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euroa/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4995
1701 99 10 9100	S00	euroa/100 kg	49,95
1701 99 10 9910	S00	euroa/100 kg	49,95
1701 99 10 9950	S00	euroa/100 kg	49,95
1701 99 90 9100	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4995

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosniaa ja Hertsegovinaa, Serbiaa ja Montenegroa (mukaan luetuna Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, Tšekin tasavaltaa, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Sloveniaa ja Slovakiaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuottoaste on 92 prosenttia. Jos viedyn raakasokerin tuottoaste poikkeaa 92 prosentista, vientituen määrä lasketaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 109/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,**

tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1290/2003 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 19. osittaista tarjouskilpailua varten

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2196/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2003/2004 18 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1290/2003⁽³⁾, nojalla tämän sokerin tiettyihin kolmansiin maihin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1290/2003 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäis-

määrä, ottaen erityisesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys.

- (3) Tarjousten tarkastelun jälkeen olisi 19. tarjouskilpailusta annettava 1 artiklassa tarkoitetut säännökset.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1290/2003 nojalla järjestetyssä tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin 19. tarjouskilpailussa 53,024 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 328, 17.12.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUVL L 181, 19.7.2003, s. 7.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 110/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkökymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla.
- (3) Vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/95 ⁽⁶⁾, 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.
- (4) Tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan,

koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän.

- (5) Maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista.
- (6) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.
- (7) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Tiedyt maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihiyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea.
- (9) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 22 päivänä tammikuuta 2004 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	40,87	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	33,57
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	7,30
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	52,54	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	40,87	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	46,70
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	46,70
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	46,70
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	46,70
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	48,64
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	48,64
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	45,76
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	35,03
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	46,70	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	45,76
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	37,95	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	45,76
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	35,03
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	47,94
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	33,28
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	43,79				

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11).

Muut määräpaikat:

C10 Kaikki määräpaikat, Kypros, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

C11 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Kypros, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

C12 Kaikki määräpaikat, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

C13 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Kypros, Tšekki, Viro, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia pois lukien.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 111/2004,**annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,****siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Sokerialan vientitukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2135/95⁽²⁾ 3 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vietyjen tuotteiden tuki sadalta kilogrammalta vastaa sakkaroosipitoisuudella, johon on tarvittaessa lisätty sakkaroosiksi muunnettujen muiden sokerien pitoisuus, kerrottua perusmäärää. Tämä kyseisen tuotteen todettu sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklassa.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 3 kohdan mukaan sellaisenaan vietyä sorboosia koskevan tuen perusmäärä vastaa tuen perusmäärää, josta on vähennetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotuen myöntämisen osalta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1265/2001⁽³⁾ mukaisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä luetelluille tuotteille voimassa olevan tuotantotuen sadasosa.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen muiden sellaisenaan vietyjen tuotteiden tuen perusmäärä vastaa yhtä sadasosaa siitä määrästä, joka saadaan ottaen huomioon muilla kuin alijäämälueilla sen kuukauden aikana, jolle perusmäärä

on vahvistettu, voimassa oleva valkoisen sokerin interventiohinnan ja maailmanmarkkinoilla todettujen valkoisen sokerin noteerausten tai hintojen välinen erotus, sekä ottaen huomioon tarve saavuttaa tasapaino kolmannsiin maihin jalostettuina tavaroina vietäväksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja näiden maiden jalostusliikenteeseen hyväksytyjen tuotteiden käytön välillä.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 4 kohdan mukaan perusmäärän soveltaminen voidaan rajoittaa tiettyihin mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla voidaan säätää tuesta mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sellaisenaan; tuen taso on määritettävä sadalta kilogrammalta kuiva-ainetta, ottaen erityisesti huomioon CN-koodiin 1702 30 91 kuuluvien tuotteiden vientiin sovellettava tuki, asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovellettava tuki sekä suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat. Mainitun 1 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa esitetyt edellytykset, ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa esitetyt edellytykset.
- (7) Edellä mainitut tuet on vahvistettava kuukausittain. Tukia voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräaikaan mukaan.
- (9) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keinotekoiselta.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2196/2003 (EYVL L 328, 17.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 63.

- (10) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat väärinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (11) Yhteisön sekä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian (jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot') välisessä tiettyjen sokerialan tuotteiden kaupassa sovelletaan edelleen tuontituloja ja vientitukia ja vientitukien taso on selvästi tuontituloja korkeampi. Ottaen huomioon mainittujen maiden liittyminen yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004, tuontitullien ja kyseisille tuotteille myönnettävien vientitukien välinen merkittävä ero voi johtaa keinottelutarkoituksessa tehtäviin siirtoihin.
- (12) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden yhteisöön suuntautuvan jälleentuonnin väärinkäyttö, on syytä olla vahvistamatta uusien jäsenvaltioiden osalta vientimaksua tai -tukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.

- (13) Kun otetaan huomioon nämä tekijät, on syytä vahvistaa kyseisten tuet soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientiin myönnettävät tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

23 PÄIVÄSTÄ TAMMIKUUTA 2004 SOVELLETTAVAT SIIRAPPIEN JA TIETTYJEN MUIDEN SELLAISENAAN VIETÄVIEN SOKERIALAN TUOTTEIDEN VIENTITUET

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,95 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,95 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	94,91 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,95 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4995 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,95 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4995 ⁽³⁾

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosniaa ja Hertsegovinaa, Serbiaa ja Montenegroa (mukaan luetuna Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, Tšekkiä, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Sloveniaa ja Slovakiaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVV L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽²⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽³⁾ Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

⁽⁴⁾ Määrää ei sovelleta asetuksen (ETY) N:o 3513/92 liitteessä olevassa 2 kohdassa määriteltyyn tuotteeseen (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 112/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,
oliiviöljyn tuontitodistusten myöntämisestä Tunisian tariffikiintiössä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vastavuoroisia vapauttamistoimenpiteitä sekä EY:n ja Tunisian tasavallan assosiaatiosopimuksen maatalouspöytäkirjojen muuttamista koskevan Euroopan yhteisön ja Tunisian tasavallan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona 22 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/822/EY⁽¹⁾,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽²⁾,

ottaa huomioon Tunisiasta peräisin olevan oliiviöljyn tuontia koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä sekä asetusten (EY) N:o 1476/95 ja (EY) N:o 1291/2000 tietyistä säännöksistä poikkeamisesta 15 päivänä helmikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 312/2001⁽³⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 ja 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisen Euroopan ja Välimeren alueen assosiointia koskevan sopimuksen⁽⁴⁾ pöytäkirjassa N:o 1 olevan 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa avataan tulliton tariffikiintiö CN-koodeihin 1509 10 10 ja 1509 10 90

kuuluvan käsittelemättömän, kokonaan Tunisiassa tuotetun ja sieltä suoraan yhteisöön kuljetetun oliiviöljyn tuonnille kunkin vuoden osalta säädetyissä rajoissa.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 312/2001 1 artiklan 2 kohdassa säädetään niin ikään todistusten myöntämisessä sovellettavista kuukausittaisista määrällisistä rajoituksista.
- (3) Toimivaltaisille viranomaisille on jätetty asetuksen (EY) N:o 312/2001 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakemuksia, jotka koskevat tuontitodistusten myöntämistä kokonaismäärälle, joka ylittää tammikuuksi vahvistetun 1 000 tonnin enimmäismäärän.
- (4) Näissä oloissa komission on vahvistettava vähennyskerroin, joka mahdollistaa todistusten myöntämisen suhteessa käytettävissä olevaan määrään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään asetuksen (EY) N:o 312/2001 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti 19 ja 20 päivänä tammikuuta 2004 jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettavasta määrästä 91,49 prosenttia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 92.

⁽²⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4).

⁽³⁾ EYVL L 46, 16.2.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 97, 30.3.1998, s. 1.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 113/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,
asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitetun kauran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1431/2003 ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotoinenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa markkinointivuonna 2003/2004 15 päivänä lokakuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1814/2003 ⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Bulgariaa, Kyprosta, Viroa, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Puolaa, Tšekkiä, Romaniaia, Slovakiaa ja Sloveniaa, suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 1814/2003.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1814/2003 9 artiklan mukaisesti komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (EY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.

- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea.

- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu välillä 16. ja 22. tammikuuta 2004 osana asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitettua kauran vientitukea koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL L 203, 12.8.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUVL L 265, 16.10.2003, s. 25.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 114/2004,
annettu 22 päivänä tammikuuta 2004,
asetuksessa (EY) N:o 2315/2003 tarkoitettun maissin tuontia koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2315/2003 ⁽³⁾ kolmansista maista Portugaliin tuotavan on avattu tarjouskilpailu, joka koskee enimmäisalennusta maissin tuontitulista.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklan mukaisesti ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁵⁾, komissio voi asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä toimitettujen tarjousten osalta.

(3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1839/95 6 ja 7 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa tuontitullin enimmäisalennusta.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 16. ja 22. tammikuuta 2004 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 2315/2003 tarkoitettua maissin tuontitullin alennusta koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 342, 30.12.2003, s. 34.

⁽⁴⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/109/EY,
annettu 25 päivänä marraskuuta 2003,
pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 ja 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaista luomista varten Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, joilla varmistetaan henkilöiden vapaa liikkuvuus ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevat rinnakaistomenpiteet, ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.

(2) Eurooppa-neuvosto julisti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyssä erityiskokouksessaan, että kolmansien maiden kansalaisten oikeusasemaa olisi lähennettävä vastaamaan jäsenvaltioiden kansalaisten oikeusasemaa ja että henkilölle, joka on laillisesti oleskellut jäsenvaltiossa tietyn, myöhemmin määriteltävän ajan ja jolla on pitkäaikainen oleskelulupa, olisi annettava kyseisessä jäsenvaltiossa yhdenmukaiset, mahdollisimman lähellä Euroopan unionin kansalaisten nauttimia oikeuksia olevat oikeudet.

(3) Tässä direktiivissä noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan yleissopimuksessa ihmis-oikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(4) Jäsenvaltioihin pysyvästi asettautuneiden kolmansien maiden kansalaisten kotouttaminen edistää olennaisella tavalla taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, joka on yhteisön perustavoitteita, kuten perustamissopimuksessa todetaan.

(5) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta.

(6) Tärkein peruste, jolla kolmannen maan kansalaiselle voidaan myöntää pitkään oleskelleen henkilön asema, olisi sen ajanjakson pituus, jonka hän on oleskellut jäsenvaltion alueella. Oleskelun on oltava laillista ja yhtäjaksoista, jotta henkilö voi osoittaa muodostaneensa siteet kyseiseen maahan. Olisi kuitenkin osoitettava tiettyä joustavuutta, jotta voidaan ottaa huomioon olosuhteet, joiden vuoksi henkilö saattaa joutua poistumaan alueelta väliaikaisesti.

(7) Saadakseen pitkään oleskelleen henkilön aseman olisi kolmannen maan kansalaisen osoitettava, että hänellä on riittävät varat ja sairausvakuutus, jotta voidaan välttää se, että kyseisestä henkilöstä muodostuisi rasite jäsenvaltiolle. Arvioidessaan, onko henkilöllä vakaat ja säännölliset varat, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon sellaiset seikat kuten maksusuoritukset eläkejärjestelmään ja verovelvollisuuksien täyttäminen.

(8) Kolmannen maan kansalainen, joka haluaa saada ja säilyttää pitkään oleskelleen henkilön aseman, ei saisi muodostaa uhkaa yleiselle järjestykselle ja sisäiselle turvallisuudelle. Yleisen järjestyksen käsite voi kattaa tuomitsemisen syylliseksi vakavaan rikokseen.

(9) Taloudelliset syyt eivät saisi olla perusteena kieltäytymiselle myöntämästä pitkään oleskelleen henkilön asemaa eikä niiden voida katsoa olevan yhteydessä asiaa koskeviin ehtoihin.

(10) Olisi laadittava menettelysäännöt, joiden mukaan pitkään oleskelleen henkilön asemaa koskevat hakemukset tutkitaan. Näiden menettelyjen olisi oltava tehokkaita ja helpposti hoidettavia jäsenvaltioiden hallintojen tavanomaiseen työtaakkaan nähden, ja niiden olisi oltava avoimia ja tasapuolisia, jotta niiden avulla voidaan tarjota kyseisille henkilöille asianmukainen oikeusvarmuuden taso. Niiden avulla ei saisi estää oleskeluoikeuden haltijoita käyttämästä oikeuttaan.

⁽¹⁾ EUVL C 240 E, 28.8.2001, s. 79.

⁽²⁾ EUVL C 284 E, 21.11.2002, s. 102.

⁽³⁾ EYVL C 36, 8.2.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EYVL C 19, 22.1.2002, s. 18.

- (11) Osoituksena pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemasta olisi asianomaiselle myönnettävä oleskelulupa, jonka perusteella hän voi helposti ja välittömästi osoittaa oikeudellisen asemansa. Oleskeluluvan olisi täytettävä korkeat tekniset vaatimukset ja erityisesti takeet väärentämisestä ja jäljentämisestä vastaan, jotta voidaan välttää väärinkäytökset sekä aseman myöntäneessä jäsenvaltiossa että muissa jäsenvaltioissa, joissa henkilöllä on oikeus oleskella.
- (12) Pitkään oleskelleen henkilön asema voisi edistää tehokkaasti kolmannen maan kansalaisen kotoutumista asuin-yhteiskuntaansa. Pitkään oleskelleiden henkilöiden olisi nautittava tasavertaista kohtelua jäsenvaltion kansalaisten kanssa monilla talous- ja yhteiskuntaelämän aloilla tässä direktiivissä määriteltyjen asiaa koskevien edellytysten mukaisesti.
- (13) Sosiaaliavun osalta mahdollisuus rajoittaa pitkään oleskelleiden etuuksia perusetuuksiin on ymmärrettävä niin, että perusetuuksiin kuuluvat vähintään perustoimeentuloturva, sairaus- ja raskausavustukset, vanhempainavustus ja pitkäaikaishoito. Etuuksien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.
- (14) Jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa alaikäisille lapsille mahdollisuus käydä koulua vastaavin edellytyksin kuin oman maansa kansalaisille.
- (15) Käsitteen "opintoavustukset" piiriin eivät ammattikoulutuksen alalla kuulu toimenpiteet, joita rahoitetaan sosiaaliavustusjärjestelmistä. Oikeus opintoavustukseen voi lisäksi olla riippuvainen siitä, että mainitunlaista avustusta hakeva henkilö täyttää itse pitkään oleskelleen kansalaisen aseman saamista koskevat edellytykset. Siltä osin kuin on kyse opintoavustuksen myöntämisestä, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon sen, että unionin kansalaisilla voi olla oikeus tähän samaan etuun kotimaassaan.
- (16) Pitkään oleskelleilla kolmansien maiden kansalaisilla olisi oltava vahvistettu suoja karkottamista vastaan. Tämä suoja perustuu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettuihin perusteisiin. Suoja karkottamista vastaan edellyttää, että jäsenvaltiot säätävät oikeudesta hakea muutosta tuomioistuimessa.
- (17) Yhdenmukaistamalla pitkään oleskelleen henkilön aseman myöntämisedellytykset voidaan edistää jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta. Tiedot jäsenvaltiot myöntävät pysyviä tai rajoittamattoman ajan voimassa olevia oleskelulupia suotuisammin edellytyksin kuin tässä direktiivissä säädetään. Perustamissopimuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta soveltaa suotuisampia kansallisia säännöksiä. Olisi kuitenkin suotavaa säätää tässä direktiivissä, että suotuisampien edellytysten perusteella myönnetty oleskeluluvat eivät anna oikeutta oleskella muissa jäsenvaltioissa.
- (18) Niiden edellytysten määrittäminen, joiden perusteella pitkään oleskelleet kolmansien maiden kansalaiset voivat oleskella toisessa jäsenvaltiossa, edistää sisämarkkinoiden toteutumista alueena, missä kaikilla henkilöillä on oikeus vapaaseen liikkuvuuteen. Tämä voisi myös muodostaa merkittävän liikkuvuuteen vaikuttavan tekijän erityisesti unionin työmarkkinoilla.
- (19) Olisi aiheellista säätää, että oikeutta oleskella toisessa jäsenvaltiossa voidaan käyttää palkkatyön tekemiseen ja itsenäiseen ammatinharjoittamiseen tai opintojen suorittamiseen, mutta myös maahan asettautumiseen ilman taloudellisen toiminnan harjoittamista.
- (20) Myös perheenjäsenten olisi voitava asettautua toiseen jäsenvaltioon pitkään oleskelleen kolmannen valtion kansalaisen kanssa, jotta perheyhteys säilyisi ja jotta häntä ei estettäisi käyttämästä oikeuttaan oleskella toisessa jäsenvaltiossa. Sellaisten perheenjäsenten osalta, joille voidaan antaa lupa siirtyä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen mukana tai seurata häntä myöhemmin, jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kyseisestä henkilöstä riippuvaisten vakaustoisten aikuisten lasten tilanteeseen ja niiden henkilöiden tilanteeseen, jotka ovat ensimmäisen asteen sukulaisia suoraan ylenevässä polvessa.
- (21) Jäsenvaltion, jossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen aikoo käyttää oleskeluoikeuttaan, olisi voitava tarkistaa, että kyseinen henkilö täyttää sen alueella oleskelun edellytykset. Jäsenvaltion olisi voitava myös tarkistaa, ettei kyseinen henkilö muodosta välitöntä uhkaa yleiselle järjestykselle tai sisäiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle.
- (22) Oleskeluoikeuden käytön mahdollistamiseksi pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella olisi oltava toisessa jäsenvaltiossa tässä direktiivissä määritellyn edellytyksin samanlainen kohtelu kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa hän sai kyseisen aseman. Sosiaaliapuun kuuluvien sosiaalietuuksien myöntäminen ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta peruuttaa oleskelulupa, jos asianomainen henkilö ei enää täytä tässä direktiivissä asetettuja vaatimuksia.
- (23) Kolmannen maan kansalaisille olisi suotava mahdollisuus saada pitkään oleskelleen henkilön asema jäsenvaltiossa, johon he ovat muuttaneet ja päättäneet asettautua vastaavin edellytyksin kuin vaaditaan aseman saamiseksi ensimmäisessä jäsenvaltiossa.

- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, jotka ovat pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman myöntämistä ja peruuttamista koskevien edellytysten ja tähän asemaan liittyvien oikeuksien määrittäminen sekä niiden edellytysten määrittäminen, joiden mukaan asianomaiset henkilöt voivat käyttää oikeuttaan oleskella muissa jäsenvaltioissa, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (25) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin antamiseen eikä se siten sido niitä eikä sitä sovelleta niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (26) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän pöytäkirjan antamiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen.

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Asiasisältö

Tällä direktiivillä määritetään:

- a) edellytykset, joilla jäsenvaltio voi myöntää alueellaan laillisesti oleskelevalle kolmannen maan kansalaiselle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman tai peruuttaa tällaisen aseman, ja tähän asemaan liittyvät oikeudet; sekä
- b) edellytykset pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskeluun muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, joka on myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöitä, jotka eivät ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja unionin kansalaisia;
- b) 'pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella' sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, joilla on 4—7 artiklassa säädetty pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema;
- c) 'ensimmäisellä jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka myöntää henkilölle ensimmäisenä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman;
- d) 'toisella jäsenvaltiolla' mitä tahansa toista jäsenvaltiota paitsi sitä, joka on ensimmäisenä myöntänyt henkilölle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman ja jossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen käyttää oleskeluoikeuttaan;
- e) 'perheenjäsenillä' kolmansien maiden kansalaisia, jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa oikeudesta perheenyhdistämiseen 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY⁽¹⁾ mukaisesti;
- f) 'pakolaisella' kolmansien maiden kansalaisia, joille on myönnetty 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä pakolaisten oikeusasemaa koskevassa yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla, tarkoitettu pakolaisasema;
- g) 'pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvalla' oleskelulupaa, jonka kyseinen jäsenvaltio antaa kolmannen maan kansalaiselle myöntäessään hänelle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltion alueella laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin,
- a) jotka oleskelevat jäsenvaltiossa opiskelua tai ammatillista koulutusta varten;
- b) joille on myönnetty lupa oleskella jossakin jäsenvaltiossa tilapäisen suojelun perusteella tai jotka ovat hakeneet oleskelulupaa tällä perusteella ja odottavat asemaansa koskevaa päätöstä;
- c) joille on myönnetty lupa oleskella jossakin jäsenvaltiossa toissijaisen suojelun perusteella kansainvälisten velvoitteiden, kansallisen lainsäädännön tai jäsenvaltioiden käytännön mukaisesti tai jotka ovat hakeneet oleskelulupaa tällä perusteella ja odottavat asemaansa koskevaa päätöstä;

⁽¹⁾ EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12.

- d) jotka ovat pakolaisia tai ovat hakeneet pakolaisaseman tunnustamista ja joiden hakemuksesta ei ole vielä tehty lopullista päätöstä;
- e) jotka oleskelevat maassa pelkästään tilapäisesti esimerkiksi au pair -sopimuksella tai kausityöläisinä tai palvelujen tarjoajan toiseen maahan lähettämänä palkattuina työntekijöinä rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen yhteydessä tai toimivat itse rajat ylittävien palvelujen tarjoajana, tai jos henkilöiden oleskelulupa on tarkoituksella rajoitettu;
- f) joiden oikeudellinen asema perustuu diplomaattisista suhteista vuonna 1961 tehtyyn Wienin yleissopimukseen, konsulisuhteista vuonna 1963 tehtyyn Wienin yleissopimukseen, erityisedustustoista vuonna 1969 tehtyyn New Yorkin yleissopimukseen tai valtioiden edustustoista yleisluontoisissa kansainvälisissä järjestöissä vuonna 1975 tehtyyn Wienin yleissopimukseen.
3. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, joita voi sisältyä
- a) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita yhteisö tai yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet kolmansien maiden kanssa; tai
- b) jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä jo tehtyihin kahdenvälisiin sopimuksiin ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää;
- c) 13 päivänä joulukuuta 1955 tehtyyn asettautumista koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen, 18 päivänä lokakuuta 1961 tehtyyn Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan, 3 päivänä toukokuuta 1987 tehtyyn tarkistettuun Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan ja 24 päivänä marraskuuta 1977 tehtyyn siirtotyöläisten asemaa koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen.

II LUKU

PITKÄÄN OLESKELLEEN KOLMANNEN MAAN KANSALAISEN ASEMA JÄSENVALTIOSSA

4 artikla

Oleskelun kesto

1. Jäsenvaltiot myöntävät pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat oleskelleet kyseisen jäsenvaltion alueella laillisesti ja yhtäjaksoisesti viiden vuoden ajan välittömästi ennen asiaa koskevan hakemuksen jättämistä.

2. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa huomioon ei oteta ajanjaksoja, joina kolmannen maan kansalainen on oleskellut jäsenvaltion alueella 3 artiklan 2 kohdan e ja f alakohdassa mainituista syistä.

Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa kolmannen maan kansalainen on saanut pitkään oleskelleen

kolmannen maan kansalaisen asemaan oikeuttavan oleskeluoikeuden, huomioon voidaan ottaa vain puolet niistä ajanjaksoista, joina kyseinen kansalainen on oleskellut jäsenvaltion alueella opiskelua tai ammatillista koulutusta varten.

3. Poissaolajaksot kyseisen jäsenvaltion alueelta eivät keskeytä 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa, ja ne otetaan huomioon kyseistä oleskelua laskettaessa, kun poissaolajaksot kestävät alle kuusi kuukautta yhtäjaksoisesti ja niiden kokonaiskesto on korkeintaan kymmenen kuukautta 1 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä erityisiin tai poikkeuksellisiin, luonteeltaan tilapäisiin syihin perustuvissa tapauksissa ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua pidempi poissaolajakso ei keskeytä 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa. Kyseisissä tapauksissa jäsenvaltiot eivät ota huomioon kyseistä poissaolajaksoa laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa.

Toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat ottaa 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa laskettaessa huomioon poissaolajaksot, jotka liittyvät työtehtävien vuoksi tapahtuvaan siirtoon rajat ylittävää palvelujen tarjoamista koskeva säännös mukaan luettuna.

5 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamisen edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kolmannen maan kansalaista osoittamaan, että hänellä on sekä itselleen että huollettavinaan oleville perheenjäsenille:

a) vakaat ja säännölliset varat, jotka riittävät hänen itsensä ja hänen perheenjäsentensä elättämiseen turvautumatta kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään. Jäsenvaltiot arvioivat kyseiset varat ottamalla huomioon niiden laadun ja säännöllisyyden, ja ne voivat ottaa huomioon palkkojen ja eläkkeiden vähimmäistason pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskevan hakemuksen esittämistä edeltävältä ajalta;

b) sairausvakuutus, joka kattaa kaikki riskit, jotka kyseisessä jäsenvaltiossa yleensä on katettu tämän omien kansalaisten osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että kolmansien maiden kansalaiset täyttävät kansallisen lainsäädännön mukaiset kotouttamisedellytykset.

6 artikla

Yleinen järjestys ja yleinen turvallisuus

1. Jäsenvaltiot voivat kieltäytyä myöntämästä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä.

Asiaa koskevaa päätöstä tehdessään asianomainen jäsenvaltio ottaa huomioon yleistä järjestystä ja yleistä turvallisuutta uhkaavien rikosten vakavuuden tai laadun taikka asianomaisesta henkilöstä aiheutuvan vaaran ottaen samalla asianmukaisesti huomioon myös oleskelun keston ja mahdolliset siteet oleskelumaahan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kielteistä päätöstä ei voida perustella taloudellisin syin.

7 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saaminen

1. Voidakseen saada pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman, kolmannen maan kansalaisen on esitettävä hakemus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa hän asuu. Hakemukseen on liitettävä kansallisessa lainsäädännössä määritellyt asiakirjat, jotka osoittavat, että hakija täyttää 4 ja 5 artiklassa luetellut edellytykset, sekä tarvittaessa voimassa oleva matkustusasiakirja tai sen oikeaksi todistettu jäljennös.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjat voivat sisältää myös todisteen asianmukaisesta asunnosta.

2. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ilmoittavat hakijalle kirjallisesti tekemästään päätöksestä mahdollisimman pian ja kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluttua hakemuksen jättämisestä. Päätös on annettava asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle tiedoksi asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä määrättyjen tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaika voidaan pidentää poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka liittyvät hakemuksen käsittelyn hankaluuteen.

Lisäksi asianomaiselle henkilölle tiedotetaan tämän direktiivin perusteella hänelle kuuluvista oikeuksista ja velvoitteista.

Jos päätöstä ei ole tehty tässä säännöksessä tarkoitettua määräajassa, siitä aiheutuvat seuraukset määräytyvät asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Jos 4 ja 5 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät eikä henkilö muodosta 6 artiklassa tarkoitettua uhkaa, jäsenvaltion on myönnettävä kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema.

8 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa

1. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema on pysyvä, jollei 9 artiklasta muuta johdu.

2. Jäsenvaltioiden on annettava pitkään oleskellelle kolmannen maan kansalaiselle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa. Tämä oleskelulupa on voimassa vähintään viisi vuotta, ja se uusitaan tarvittaessa hakemuksen perusteella ilman eri toimenpiteitä.

3. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa voi olla joko tarra tai erilliselle lomakkeelle laadittu asiakirja. Se myönnetään kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1030/2002⁽¹⁾ säädettyjen sääntöjen ja vakiomallin mukaisesti. Kohtaan "oleskeluluvan tyyppi" merkitään jäsenvaltioissa "pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa".

9 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman peruuttaminen tai menettäminen

1. Pitkään oleskelleet kolmansien maiden kansalaiset eivät ole oikeutettuja säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa seuraavissa tapauksissa:

- a) todetaan, että pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema on hankittu vilpillisesti;
- b) karkotustoimenpide toteutetaan 12 artiklassa säädetyin edellytyksin;
- c) henkilö on poissa yhteisön alueelta kaksitoista kuukautta yhtäjaksoisesti.

2. Edellä olevasta 1 kohdan c alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia, että yli kaksitoista kuukautta yhtäjaksoisesti kestävästä taikka erityisiin tai poikkeuksellisiin syihin perustuvista poissaolojaksoista ei seuraa aseman peruuttaminen tai menettäminen.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella ei ole enää oikeutta säilyttää pitkään oleskelleen henkilön asemaa, jos asianomainen henkilö aiheuttaa uhan yleiselle järjestykselle, ottaen huomioon asianomaisen henkilön tekojen vakavuuden, sanotun uhan kuitenkaan muodostamatta syytä 12 artiklassa tarkoitettulle karkottamiselle.

4. Sellainen pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, joka on oleskellut toisessa jäsenvaltiossa III luvun mukaisesti, ei ole enää oikeutettu säilyttämään ensimmäisessä jäsenvaltiossa hankittua pitkään oleskelleen henkilön asemaa, jos sama asema myönnetään toisessa jäsenvaltiossa 23 artiklan mukaisesti.

Joka tapauksessa kuuden vuoden poissaolon jälkeen sen jäsenvaltion alueelta, joka on myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman, asianomainen henkilö ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa kyseisessä jäsenvaltiossa.

Toisesta alakohdasta poiketen asianomainen jäsenvaltio voi sallia, että erityisistä syistä pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen säilyttää asemansa kyseisessä jäsenvaltiossa yli kuusi vuotta kestävien poissaolojaksojen aikana.

5. Edellä olevissa 1 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot, jotka ovat myöntäneet aseman, säätävät yksinkertaistetusta menettelystä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamiseksi uudelleen.

⁽¹⁾ EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.

Kyseistä menettelyä sovelletaan erityisesti niiden henkilöiden kohdalla, jotka ovat oleskelleet toisessa jäsenvaltiossa opiskelun vuoksi.

Edellytykset ja menettely pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman uudelleen saamiseksi määritellään kansallisessa lainsäädännössä.

6. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan vanheneminen ei missään tapauksessa voi aiheuttaa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman peruuttamista tai menettämistä.

7. Silloin, kun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman peruuttaminen tai menettäminen ei johda poistamiseen, jäsenvaltio antaa asianomaiselle henkilölle luvan jäädä jäsenvaltioon, jos henkilö täyttää kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaiset edellytykset ja jos hän ei muodosta uhkaa yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle.

10 artikla

Menettelyyn liittyvät takeet

1. Päätökset pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskevan hakemuksen hylkäämisestä tai aseman peruuttamisesta on perusteltava. Päätös on annettava asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle tiedoksi kansallisessa lainsäädännössä määrättyjen tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti. Tiedoksiantamisen yhteydessä on kerrottava muutoksenhausta ja sitä koskevasta määräajasta.

2. Jos pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamista koskeva hakemus hylätään tai jos asema peruutetaan tai se menetetään tai jos siihen liittyvää oleskelulupaa ei uusita, asianomaisella on oikeus hakea päätökseen muutosta oikeusteitse kyseisessä jäsenvaltiossa.

11 artikla

Tasavertainen kohtelu

1. Pitkään oleskellutta kolmannen maan kansalaista on kohdeltava tasavertaisesti jäsenvaltion omien kansalaisten kanssa seuraavilla aloilla:

- palkkatyö tai itsenäinen ammatin harjoittaminen, jos nämä toimet eivät edes satunnaisesti liity julkisen vallan käyttämiseen, sekä palvelus- ja työsuhteen ehdot, irtisanomis- ja palkkaehdot mukaan luettuina;
- yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, opintoavustukset ja apurahat mukaan luettuina kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- ammatillisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustaminen asiaa koskevien kansallisten menettelyjen mukaisesti;
- sosiaaliturva ja sosiaaliapu ja sosiaalinen suojelu sellaisena kuin se on määritelty kansallisessa lainsäädännössä;
- veroetuudet;

f) yleisesti tarjolla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuus, mukaan luettuna asunnon saamiseen liittyvät menettelyt;

g) yhdistymisvapaus ja oikeus liittyä työntekijöiden tai työnantajien ammattijärjestöön tai jonkin ammattialan järjestöön, mukaan luettuina tällaisen järjestön myöntämät etuudet, sanotun rajoittamatta yleistä järjestystä ja yleistä turvallisuutta koskevien kansallisten säännösten soveltamista;

h) oikeus liikkua asianomaisen jäsenvaltion koko alueella noudattaen kansallisessa lainsäädännössä turvallisuussyistä asetettuja rajoja.

2. Edellä olevan 1 kohdan b, d, e, f ja g alakohdan säännöksiä sovellettaessa asianomainen jäsenvaltio voi rajoittaa tasavertaisen kohtelun koskemaan tapauksia, joissa paikkakunta, jossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen tai perheenjäsenet, joille henkilö vaatii etuuksia, ovat kirjoilla tai joka on mainittujen henkilöiden tavanmukainen asuinpaikka, on asianomaisen jäsenvaltion alueella.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa rajoituksia niiden omiin kansalaisiin verrattuna kohtelulle seuraavissa tapauksissa:

- Jäsenvaltiot voivat asettaa rajoituksia palkkatyön tai itsenäisen ammatin harjoittamisen osalta tapauksissa, joissa voimassa olevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaan kyseinen toiminta on varattu oman maan, EU:n tai ETA:n kansalaisille;
- Jäsenvaltiot voivat vaatia todistetta asianmukaisesta kielitaidosta yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen piiriin pääsemiseksi. Yliopistoon pääsyn edellytyksenä voi olla erityisten koulutusta koskevien vaatimusten täyttäminen.

4. Jäsenvaltiot voivat rajata sosiaaliavun ja sosiaaliturvan osalta annettavan tasavertaisen kohtelun perusetuuksiin.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää myöntää oikeuden myös muihin etuuksiin 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla.

Jäsenvaltiot voivat myös päättää myöntää oikeuden tasavertaiseen kohteluun aloilla, jotka eivät kuulu 1 kohdan soveltamisalaan.

12 artikla

Suoja karkottamista vastaan

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen karkottamisesta vain, jos hän muodostaa yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle välittömän ja riittävän vakavan uhan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä ei voida perustella taloudellisin syin.

3. Ennen kuin jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen karkottamisesta, niiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

- oleskelun kesto niiden alueella;
- asianomaisen ikä;

- c) seuraukset asianomaiselle ja hänen perheenjäsenilleen;
 - d) siteet oleskelumaahan tai siteiden puuttuminen kotimaahan.
4. Kun karkottamispäätös on tehty, pitkään asianomaisessa jäsenvaltiossa oleskelleella kolmannen maan kansalaisella on oikeus hakea siihen muutosta.
5. Jos pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella ei ole riittävästi varoja, hänelle on myönnettävä oikeusapua samoin edellytyksin kuin oleskeluvaltion kansalaisille.

13 artikla

Suotuisimmat kansalliset säännökset

Jäsenvaltiot voivat myöntää pysyviä tai rajoittamattoman ajan voimassa olevia oleskelulupia suotuisammin edellytyksin kuin tässä direktiivissä säädetään. Tällaiset oleskeluluvat eivät anna haltijalleen tämän direktiivin III luvun mukaista oikeutta oleskella toisissa jäsenvaltioissa.

III LUKU

OLESKELU TOISISSA JÄSENVALTIOISSA

14 artikla

Periaate

1. Pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen saa oikeuden oleskella yli kolmen kuukauden ajan muiden kuin sen jäsenvaltion alueella, joka on myöntänyt hänelle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman, edellyttäen, että tässä luvussa asetetut edellytykset täyttyvät.
2. Pitkään oleskellut henkilö saa oleskella toisessa jäsenvaltiossa seuraavista syistä:
 - a) hän harjoittaa siellä taloudellista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana; tai
 - b) hän suorittaa opintoja tai osallistuu ammattikoulutukseen;
 - c) muut syyt.
3. Kun kyse on 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta taloudellisesta toiminnasta palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, jäsenvaltiot voivat tarkistaa työmarkkina-tilanteensa ja soveltaa edellisessä tapauksessa avoimen työpaikan täyttämistä ja jälkimmäisessä tapauksessa mainitunlaisen toiminnan harjoittamista koskeviin vaatimuksiin liittyviä kansallisia menettelyjä.
- Työmarkkinapolitiikan perusteella jäsenvaltiot voivat antaa etusijan unionin kansalaisille, kolmansien maiden kansalaisille yhteisön lainsäädännön niin määrätessä sekä niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka oleskelevat jäsenvaltiossa laillisesti ja saavat työttömyyskorvausta asianomaisessa jäsenvaltiossa.
4. Edellä olevan 1 kohdan säännöksistä poiketen jäsenvaltiot voivat rajoittaa niiden henkilöiden kokonaismäärää, joilla on oikeus saada oleskelulupa edellyttäen, että mainitunlaiset kolmansien maiden kansalaisten luvansaantia koskevat rajoitukset on asetettu jo tämän direktiivin antamisen aikaan olemassa olevassa lainsäädännössä.

5. Tässä luvussa ei käsitellä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oleskelua jäsenvaltioiden alueella:

- a) palvelujen tarjoajan toiseen maahan lähettämänä palkattuna työntekijänä rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen yhteydessä;
- b) rajat ylittävien palvelujen tarjoajana.

Jäsenvaltiot voivat päättää kansallisen lainsäädännön mukaisesti edellytyksistä, joiden nojalla pitkään oleskelleet kolmannen maan kansalaiset, jotka haluavat muuttaa toiseen jäsenvaltioon taloudellisen toiminnan harjoittamiseksi kausityöntekijöinä, saavat oleskella kyseisessä jäsenvaltiossa. Rajatyöntekijöitä voivat koskea myös kansallisen lainsäädännön erityissäännökset.

6. Tämä luku ei vaikuta asiaankuuluvan yhteisön sosiaaliturvalainsäädännön soveltamiseen kolmansien maiden kansalaisten osalta.

15 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa oleskelun edellytykset

1. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen on haettava oleskelulupaa toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta mahdollisimman pian ja viimeistään kolme kuukautta sen jälkeen, kun hän on saapunut toisen jäsenvaltion alueelle.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä sen, että pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen hakee oleskelulupaa toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta oleskellessaan vielä ensimmäisessä jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia asianomaisia henkilöitä esittämään todisteet siitä, että heillä on:

- a) vakaat ja säännölliset varat, jotka riittävät heidän itsensä ja heidän perheenjäsentensä elättämiseen turvaautumatta kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvaan. Jäsenvaltiot arvioivat kunkin 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luokan osalta kyseiset varat ottamalla huomioon niiden laadun ja säännöllisyyden ja voivat ottaa huomioon palkkojen ja eläkkeiden vähimmäistason;
- b) sairausvakuutus, joka kattaa toisessa jäsenvaltiossa kaikki riskit, jotka yleensä on katettu kyseisen jäsenvaltion omien kansalaisten osalta.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että kolmansien maiden kansalaiset noudattavat kansallisen lainsäädännön mukaisia kotouttamistoimenpiteitä.

Tätä ehtoa ei sovelleta, kun asianomaisia kolmansien maiden kansalaisten on vaadittu vastaavan kotouttamisedellytyksiä voidakseen saada pitkään oleskelleen henkilön aseman 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Asianomaisia henkilöitä voidaan vaatia osallistumaan kielikursseille, sanotun rajoittamatta toisen alakohdan soveltamista.

4. Hakemukseen on liitettävä kansallisessa lainsäädännössä määriteltävät asiakirjat, jotka osoittavat, että asianomaiset henkilöt täyttävät asianmukaiset edellytykset, sekä pitkään oleskelleen henkilön oleskelulupa ja voimassa oleva matkustusasiakirja tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjat voivat sisältää myös todisteen asianmukaisesta asunnosta.

Erityisesti:

- a) asianomaisen henkilön harjoittaessa taloudellista toimintaa toinen jäsenvaltio voi vaatia tämän esittämään todisteet siitä, että
 - i) henkilön ollessa palkattuna työntekijänä hänellä on työsopimus, työnantajan vakuutus palvelukseenottamisesta tai työsopimusehdotus, kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot määrittelevät sen, mikä kyseisistä todistemuodoista vaaditaan;
 - ii) henkilön toimiessa itsenäisenä ammatinharjoittajana hänellä on kansallisen lainsäädännön mukaiset asianmukaiset varat harjoittaakseen taloudellista toimintaa kyseisellä tavalla, esittämällä tarvittavat asiakirjat ja luvat;
- b) henkilön opiskellessa tai osallistuessa ammatilliseen koulutukseen toinen jäsenvaltio voi vaatia asianomaista henkilöä esittämään todisteet siitä, että hän on kirjoittautunut valtuutettuun oppilaitokseen opiskelua tai ammatillista koulutusta varten.

16 artikla

Perheenjäsenet

1. Kun pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen käyttää oleskeluoikeuttaan toisessa jäsenvaltiossa ja kun perhe on muodostettu jo ensimmäisessä jäsenvaltiossa, henkilön perheenjäsenet, jotka täyttävät neuvoston direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset, saavat siirtyä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen mukana toiseen jäsenvaltioon tai seurata häntä sinne myöhemmin.

2. Kun pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen käyttää oleskeluoikeuttaan toisessa jäsenvaltiossa ja kun perhe on muodostettu jo ensimmäisessä jäsenvaltiossa, henkilön muut perheenjäsenet, jotka eivät ole neuvoston direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä, voivat saada luvan siirtyä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen mukana toiseen jäsenvaltioon tai seurata häntä sinne myöhemmin.

3. Oleskelulupahakemuksen tekemiseen sovelletaan 17 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

4. Toinen jäsenvaltio voi vaatia pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäsentä esittämään oleskelulupahakemuksensa yhteydessä

- a) hänelle myönnetyn pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan ja voimassa olevan matkustusasiakirjan tai näiden oikeaksi todistetut jäljennökset;
- b) todisteet siitä, että hän on oleskellut ensimmäisessä jäsenvaltiossa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenenä;

c) todisteet siitä, että hänellä on vakaat ja säännölliset varat, jotka riittävät henkilön elättämiseen turvautumatta kyseisen jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään, tai todisteet siitä, että pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella on tällaiset varat ja vakuutus heidän puolestaan, sekä kaikki riskit toisessa jäsenvaltiossa kattava sairausvakuutus. Jäsenvaltioiden on arvioitava kyseisten varojen luonne ja säännöllisyys, ja ne voivat ottaa huomioon palkkojen ja eläkkeiden vähimmäistason.

5. Jos perhettä ei ole muodostettu ensimmäisessä jäsenvaltiossa, sovelletaan direktiivin 2003/86/EY säännöksiä.

17 artikla

Yleinen järjestys ja yleinen turvallisuus

1. Jäsenvaltiot voivat hylätä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen tai hänen perheenjäsentensä oleskelulupahakemukset, jos kyseiset henkilöt muodostavat uhan yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle.

Asiaa koskevaa päätöstä tehdessään jäsenvaltio ottaa huomioon pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen tai tämän perheenjäsenten tekemien, yleistä järjestystä tai yleistä turvallisuutta uhkaavien rikosten vakavuuden tai laadun taikka asianomaisista henkilöistä aiheutuvan vaaran.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä ei voida perustella taloudellisin syin.

18 artikla

Kansanterveys

1. Jäsenvaltiot voivat hylätä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen tai hänen perheenjäsentensä oleskelulupahakemukset, jos kyseiset henkilöt muodostavat uhan kansanterveydelle.

2. Maahanpääsy toisen jäsenvaltion alueelle tai oleskeluoikeus toisen jäsenvaltion alueella voidaan evätä taudin perusteella ainoastaan silloin, kun kyseessä on jokin Maailman terveysjärjestön asiaankuuluviin sovellettavissa välineissä määritelty tauti tai muu infektio tauti tai tarttuva loistauti, jos niistä säädetään vastaanottavan maan kansalaisten suojelemiseksi annetuissa säädöksissä. Jäsenvaltiot eivät saa antaa uusia säännöksiä tai ryhtyä noudattamaan uusia käytäntöjä, jotka ovat rajoittavampia kuin tässä tarkoitetut.

3. Ensimmäisen toisessa jäsenvaltiossa oleskelua varten tarkoitetun oleskeluluvan myöntämisen jälkeen ilmenevät taudit eivät voi olla riittävä peruste oleskeluluvan uusimisen epäämiseksi tai maasta karkottamiselle.

4. Jäsenvaltio voi vaatia henkilöille, joita tämä direktiivi koskee, lääkärintarkastuksen suorittamista varmistaakseen, ettei heillä ole 2 kohdassa tarkoitettuja tauteja. Tällaisia lääkärintarkastuksia, jotka voivat olla maksuttomia, ei saa suorittaa järjestelmällisesti.

19 artikla

Hakemuksen tutkiminen ja oleskeluluvan myöntäminen

1. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tutkittava hakemus neljän kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

Jos hakemuksen liitteenä ei ole esitetty sen perusteiksi kaikkia 15 ja 16 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka liittyvät hakemuksen käsittelyssä ilmenneisiin vaikeuksiin, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määräaika voidaan pidentää korkeintaan kolme kuukautta. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta hakijalle.

2. Jos 14, 15 ja 16 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jollei 17 ja 18 artiklassa säädetyistä yleistä järjestystä, yleistä turvallisuutta sekä kansanterveyttä koskevista säännöksistä muuta johdu, toisen jäsenvaltion on myönnettävä pitkään oleskellelle kolmannen maan kansalaiselle oleskelulupa, joka voidaan uusita. Kyseinen oleskelulupa uusitaan tarvittaessa hakemuksesta. Toisen jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään ensimmäiselle jäsenvaltiolle.

3. Toisen jäsenvaltion on myönnettävä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenille oleskelulupa, joka voidaan uusita ja joka on voimassa yhtä kauan kuin pitkään oleskellelle kolmannen maan kansalaiselle myönnetty oleskelulupa.

20 artikla

Menettelyyn liittyvät takeet

1. Päätökset oleskelulupahakemuksen hylkäämisestä on perusteltava asianmukaisesti. Päätös on annettava asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle tiedoksi kansallisessa lainsäädännössä määrättyjen tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti. Tiedoksiantamisen yhteydessä hakijalle on kerrottava mahdollisuuksista muutoksenhakuun ja sitä koskevasta määräajasta.

Jos päätöstä ei ole tehty 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määräajassa, siitä aiheutuvat seuraukset määräytyvät asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Jos oleskelulupahakemus hylätään tai jos oleskelulupaa ei uusita tai jos se peruutetaan, asianomaisella on oikeus hakea päätökseen muutosta oikeusteitse kyseisessä jäsenvaltiossa.

21 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa myönnetty kohtelu

1. Kun pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen saa 19 artiklassa säädetyt oleskeluluvan toisessa jäsenvaltiossa, häntä kohdellaan kyseisessä jäsenvaltiossa yhdenvertaisesti 11 artiklassa tarkoitetuilla aloilla ja 11 artiklassa tarkoitettuihin ehdoin.

2. Pitkään oleskellella on pääsy työmarkkinoille 1 kohdan säännösten mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää siitä, että 14 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla henkilöillä on rajoitettu oikeus harjoittaa ammatillista toimintaa, joka on erilaista kuin se toiminta, jonka perusteella heille on myönnetty oleskelulupa kansallisessa lainsäädännössä asetetuilla edellytyksillä enintään kahdeksitoista kuukaudeksi.

Jäsenvaltiot voivat päättää kansallisen lainsäädännön mukaisesti edellytyksistä, joilla 14 artiklan 2 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettu henkilö voi olla palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana.

3. Kun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen perheenjäsenet saavat 19 artiklassa säädetyt oleskeluluvan toisessa jäsenvaltiossa, he saavat kyseisessä direktiivin 2003/86/EY 14 artiklassa luetellut oikeudet.

22 artikla

Oleskeluluvan peruuttaminen ja takaisinottovelvollisuus

1. Niin kauan kuin kolmannen maan kansalainen ei ole saanut pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa, toinen jäsenvaltio voi tehdä päätöksen oleskeluluvan uusimisesta, kieltäytymisestä tai oleskeluluvan peruuttamisesta ja henkilön ja hänen perheenjäsentensä velvoittamisesta kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen, mukaan lukien maastapoistamismenettelyt, mukaisesti poistumaan kyseisen jäsenvaltion alueelta seuraavissa tapauksissa:

- a) edellä 17 artiklassa tarkoitetuista yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä;
- b) kun 14, 15 ja 16 artiklassa säädetyt edellytykset lakkaavat täytymästä;
- c) kun kyseinen kolmannen maan kansalainen ei oleskele laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Jos toinen jäsenvaltio panee täytäntöön jonkin 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, ensimmäisen jäsenvaltion on välittömästi ja ilman erityisiä muodollisuuksia otettava takaisin pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen ja tämän perheenjäsenet. Toisen jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään ensimmäiselle jäsenvaltiolle.

3. Niin kauan kuin kolmannen maan kansalainen ei ole saanut pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa ja vaikuttamatta 2 kohdassa tarkoitettuun takaisinottovelvollisuuteen, toinen jäsenvaltio voi tehdä päätöksen kolmannen maan kansalaisen poistamisesta Euroopan unionin alueelta 12 artiklan mukaisesti ja siinä säädetyt takeita noudattaen yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä vakavista syistä.

Tällaisessa tapauksessa toisen jäsenvaltion on kyseistä päätöstä tehdessään neuvoteltava ensimmäisen jäsenvaltion kanssa.

Jos toinen jäsenvaltio tekee päätöksen asianomaisen kolmannen maan kansalaisen maastapoistamisesta, sen on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet päätöksen panemiseksi tehokkaasti täytäntöön. Mainitunlaisissa tapauksissa toisen jäsenvaltion on toimitettava ensimmäiselle jäsenvaltiolle asiaan kuuluvat tiedot maastapoistamispäätöksen täytäntöönpanosta.

4. Poistamispäätöksiin ei saa liittää pysyvää oleskelukieltoa 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

5. Edellä olevan 2 kohdan mukainen takaisinottovelvollisuus ei rajoita sitä, että pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen ja hänen perheensä voivat muuttaa kolmanteen jäsenvaltioon.

23 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saaminen toisessa jäsenvaltiossa

1. Toisen jäsenvaltion on myönnettävä hakemuksesta pitkään oleskellelle kolmannen maan kansalaiselle 7 artiklan mukainen asema, jollei 3, 4, 5 ja 6 artiklan säännöksistä muuta johdu. Toisen jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään ensimmäiselle jäsenvaltiolle.

2. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskevan hakemuksen jättämisessä ja tutkinnassa sovelletaan toisessa jäsenvaltiossa 7 artiklassa vahvistettua menettelyä. Oleskeluluvan myöntämiseen sovelletaan 8 artiklan säännöksiä. Jos hakemus hylätään, sovelletaan 10 artiklan mukaisia menettelyyn liittyviä takeita.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Kertomus ja uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa säännöllisesti ja ensimmäisen kerran viimeistään 23 päivänä tammikuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamiseksi. Muutosehdotukset koskevat ensisijaisesti 4, 5, 9 ja 11 artiklaa sekä III lukua.

25 artikla

Yhteyspisteet

Jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspisteitä, jotka vastaavat 19 artiklan 2 kohdassa, 22 artiklan 2 kohdassa ja 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ja toimittamisesta.

Jäsenvaltioiden on tehtävä asianmukaisesti yhteistyötä ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen tietojen ja asiakirjojen vaihdossa.

26 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23 päivänä tammikuuta 2006. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

27 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

28 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 25 päivänä marraskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. TREMONTI

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä syyskuuta 2003,

olennaisista vaatimuksista, jotka liittyvät SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jääviin merialuksiin asennettavaksi tarkoitettuihin radiolaitteisiin, joiden tarkoituksena on osallistua merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään (GMDSS)

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 2912)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/71/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan e alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Muutamat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön tai aikovat ottaa käyttöön yhteiset turvallisuusperiaatteet ja -säännöt, jotka koskevat muissa kuin SOLAS-sopimuksen (ihmishengen turvallisuudesta merellä tehty sopimus) piiriin kuuluvissa merialuksissa olevia radiolaitteita.
- (2) Radiopalvelujen yhdenmukaistaminen lisää SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jäävien merialusten turvallisuutta varsinkin hätätilanteessa ja huonoissa sääolosuhteissa.
- (3) Meriturvallisuuskomitean (MSC) kiertokirjeessä 803, joka koskee SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jäävien merialusten osallistumista merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään (GMDSS), ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) päätöslauselmassa MSC.77(69) kehoitetaan hallituksia soveltamaan suuntaviivoja, jotka koskevat SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jäävien alusten osallistumista merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään ja vaatimaan tiettyjen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään liittyvien piirteiden toteuttamista kaikissa aluksissa käytettävissä radiolaitteissa.
- (4) Kansainvälisen teleliiton ITU:n radio-ohjesäännöissä määritellään tietyt taajuudet, jotka on varattu merenkulun maailmanlaajuisen hätä- ja turvallisuusjärjestelmän

käyttöön. Kaikkien näillä taajuuksilla toimivien radiolaitteiden, jotka on tarkoitettu käytettäväksi hätätapauksissa, on oltava yhteensopivia näille taajuuksille osoitetun käytettävän kanssa, ja niiden on tarjottava kohtuullinen varmuus siitä, että ne toimivat oikein hätätilanteessa.

- (5) Komission päätöstä 2000/638/EY ⁽²⁾, tehty 22 päivänä syyskuuta 2000, direktiivin 1999/5/EY 3 artiklan 3 kohdan e alakohdan soveltamisesta SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jääviin merialuksiin asennettavaksi tarkoitettuihin radiolaitteisiin, joiden tarkoituksena on osallistua merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään ja jotka eivät kuulu laivavarusteista annetun neuvoston direktiivin 96/98/EY soveltamisalaan, sovelletaan vain laitteisiin, jotka on tarkoitettu asennettavaksi merialuksiin. Päätöksen soveltamisalaa olisi laajennettava niin, että se koskee kaikissa SOLAS-sopimuksen ulkopuolelle jäävissä aluksissa käytettäviä merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään (GMDSS) osallistuvia laitteita. Kyseisen päätöksen mukainen turvallisuuden korkea taso koskee kaikkia aluksia, ja siksi päätöksen soveltamisalaa pitäisi muuttaa niin, että samat vaatimukset koskevat merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään osallistuvien laitteiden käyttöä SOLAS-sopimuksen ja laivanvarusteista annetun direktiivin ulkopuolelle jäävissä aluksissa riippumatta siitä, ovatko ne merialuksia. Siksi päätös 2000/638/EY olisi korvattava.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat vaatimustenmukaisuuden arviointi- ja markkinoiden valvontakomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 52.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

3 artikla

1 artikla

Tämä päätös koskee radiolaitteita, jotka on tarkoitettu asennettavaksi aluksiin, jotka eivät kuulu SOLAS-sopimuksen soveltamisalaan, jotka on tarkoitettu osallistumaan merenkulun maailmanlaajuiseen hätä- ja turvallisuusjärjestelmään (GMDSS), joka määritellään SOLAS-sopimuksen IV luvussa, ja joita käytetään

- a) ITU:n radio-ohjesäännön 1.28 artiklassa määritellyssä merenkulun siirtyvässä radioliikenteessä; tai
- b) ITU:n radio-ohjesäännön 1.29 artiklassa määritellyssä merenkulun siirtyvässä satelliittiliikenteessä.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitetut, tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvat radiolaitteet on suunniteltava niin, että ne toimivat oikein meriolosuhteissa, täyttävät kaikki merenkulun maailmanlaajuisen hätä- ja turvallisuusjärjestelmän (GMDSS) asettamat toiminnalliset vaatimukset hätätilanteessa ja tarjoavat selkeän ja luotettavan yhteyden, jolla analogisen tai digitaalisen viestintäyhteyden toistotarkkuus on erittäin hyvä.

Kumotaan päätös 2000/638/EY.

4 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 4 päivästä syyskuuta 2004.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 5 päivänä joulukuuta 2003,
yhteisön rahoitusosuudesta vuonna 2004 pidettävään eläinten hyvinvointia koskevaan Maailman
eläintautijärjestön (OIE) maailmankonferenssiin

(2004/72/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 90/424/ETY mukaan komissio toteuttaa tai auttaa jäsenvaltioita toteuttamaan yhteisön eläinlääkintäalan lainsäädännön sekä eläinlääketieteellisen koulutuksen kehittämiseen tarvittavia teknisiä ja tieteellisiä toimia.
- (2) Maailman eläintautijärjestön (OIE) kansainvälinen komitea hyväksyi 29 päivänä toukokuuta 2002 päätöslauselman nro XIV, jossa eläinten hyvinvointi otetaan mukaan sen seuraavia viittä vuotta koskevaan työsuunnitelmaan.
- (3) Lisäksi OIE:n kansainvälinen komitea hyväksyi 20 päivänä toukokuuta 2003 päätöslauselman nro XXVI, jossa suositellaan, että vuonna 2004 järjestetään eläinten hyvinvointia käsittelevä maailmankonferenssi (OIE:n maailmankonferenssi) ja että OIE:n jäsenvaltiot tukevat konferenssin järjestämistä.
- (4) Yhteisön ulkopuolisten maiden tuotantoeläinten hyvinvointia koskevasta lainsäädännöstä ja sen vaikutuksista EU:hun annettussa komission tiedonannossa neuvostolle ja Euroopan parlamentille⁽³⁾ (jäljempänä "komission tiedonanto") ehdotetaan, että komission ja kaikkien EU:n jäsenvaltioiden olisi edelleen tuettava täysimittaisesti OIE:n aloitetta ja seurattava sitä jatkuvasti.
- (5) Neuvosto (maatalous) hyväksyi joulukuussa 2002 eläinten hyvinvointia koskevat päätelmät valvontaan ja kansainvälisiin kysymyksiin liittyvästä keskinäisestä avunannosta⁽⁴⁾. Näissä päätelmissä neuvosto toteaa olevansa tyytyväinen komission antamaan tiedonantoon ja tunnustaa, että OIE on asianmukainen elin eläinten

hyvinvointia koskevien kansainvälisten normien ja ohjeiden kehittämiseen. Lisäksi se toteaa, että yhteisö haluaa edistää aktiivisesti eläinten hyvinvointia koskevien kansainvälisten normien ja ohjeiden kehittämistä.

- (6) OIE:n maailmankonferenssiin liittyvän teknisen ja tieteellisen materiaalin laatiminen ja levittäminen yhteisössä sisältyy yhteisön eläinlääkintäalan lainsäädännön sekä eläinlääketieteellisen koulutuksen kehittämiseen.
- (7) Siksi olisi sidottava ne rahoitusvarat, jotka tarvitaan yhteisön rahoitusosuuteen vuonna 2004 pidettävää OIE:n maailmankonferenssia varten.
- (8) Yhteisön rahoitusosuuden myöntämisen edellytyksenä olisi oltava suunnitellun konferenssin tosiasiallinen toteuttaminen.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Hyväksytään 40 000 euron enimmäismäärään asti Euroopan unionin vuoden 2003 talousarvion budjettikohdasta B1-3 3 1 rahoitettava toimi vuonna 2004 pidettävään eläinten hyvinvointia koskevaan OIE:n maailmankonferenssiin liittyvän teknisen ja tieteellisen materiaalin julkaisemiseksi ja levittämiseksi.

Tehty Brysselissä 5 päivänä joulukuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2002) 626 lopullinen.

⁽⁴⁾ Euroopan unionin neuvoston asiakirja 15419/02.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 15 päivänä tammikuuta 2004,
Saksan pyynnöstä soveltaa direktiivin 93/38/ETY 3 artiklassa säädettyä erityismenettelyä
(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 5351)
(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
 (2004/73/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/78/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY⁽³⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottaa huomioon Saksan 12 päivänä marraskuuta 2002 tekemän uuden hakemuksen⁽⁴⁾,

on kuullut julkisia hankintoja käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan mukaan jäsenvaltio voi pyytää komissiota säättämään, että maantieteellisten alueiden hyödyntämistä öljyn, kaasun, hiilen tai muiden kiinteiden polttoaineiden etsimiseksi tai talteen ottamiseksi ei pidetä kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuna toimintana ja että yksiköiden ei katsota harjoittavan yhtä tai useampaa tällaista toimintaa 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu erityis- tai yksinoikeuksin, jos tietyt yksityiskohtaiset edellytykset täyttyvät näitä toimintoja koskevien kansallisten säännösten mukaan ja pyynnön esittävä jäsenvaltio takaa, että hankintasopimusten tekemisessä noudatetaan syrjimättömyyden ja kilpailun periaatteita ja että komissiolle toimitetaan tiedot kyseisten sopimusten tekemisestä.
- (2) Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät direktiivistä 94/22/EY johtuvat velvoitteensa, katsotaan täyttävän myös direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 1 kohdassa säädetty öljyä ja kaasua koskevat edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 9.8.1993, s. 84.

⁽²⁾ EYVL L 285, 29.10.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 3.

⁽⁴⁾ Saksa teki 15 päivänä marraskuuta 1991 ensimmäisen kerran direktiivin 90/531/ETY 3 artiklan mukaisen hakemuksen, jota komissio ei voinut hyväksyä, koska se oli puutteellinen. Saksan talousarvio-periaatteita koskevan lain (Haushaltsgrundsatzgesetz) 57a pykälään sisältyvän oikeussuojasäännöksen ei katsottu takaavan riittävän tehokasta oikeussuojaa. Tätä säännöstä muutettiin vasta vuonna 1998, kun hyväksyttiin kielletyistä kilpailunrajoituksista annetun lain (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen) neljäs osa.

- (3) Saksa toimitti 12 päivänä marraskuuta 2002 päivätyllä kirjeellä komissiolle muistion, jossa pyydetään komissiota hyväksymään direktiivin 93/38/ETY 3 artiklaan perustuva päätös, joka koskee maantieteellisten alueiden hyödyntämistä öljyn, kaasun, hiilen tai muiden kiinteiden polttoaineiden etsimiseksi tai talteen ottamiseksi.

Saksa viittasi muistiossaan 15 päivänä marraskuuta 1991 päivätyyn kirjeeseen, jossa se oli ensimmäisen kerran tehnyt tuolloin voimassa olleen neuvoston direktiivin 90/531/ETY⁽⁵⁾ 3 artiklan mukaisen hakemuksen. Direktiivin 90/531/ETY 3 artikla ja tällä hetkellä voimassa olevan direktiivin 93/38/ETY 3 artikla vastaavat toisiaan täysin sisällöltään, viittausta direktiiviin 94/22/EY ja siitä johtuvaa oikeudellista oletusta lukuun ottamatta. Saksan hakemusta seurasi komission ja Saksan liittotasavallan välistä kirjeenvaihtoa.

Komissio ilmoitti Saksan liittotasavallalle 9 päivänä heinäkuuta 1992 ja 30 päivänä marraskuuta 1992 päivätyillä kirjeillä alustavan tarkastelun tuloksista ja pyysi Saksaa vastaamaan tiettyihin vielä selvittämättä oleviin kysymyksiin määrättyyn ajankohtaan mennessä. Komissio totesi heinäkuussa 1992 päivätyssä kirjeessä, ettei liittovaltion kaivoslaissa (Bundesberggesetz) oteta huomioon kaikkia 3 artiklan 1 kohdan edellytyksiä, joiden on täyttyvä samanaikaisesti. Edellytykset on 3 artiklan 1 kohdan mukaan ilmaista ja täsmennettävä kansallisella lainsäädännöllä. Neuvosto ja komissio merkitsivät kuitenkin direktiivin 90/531/ETY lopullisen hyväksymisen yhteydessä neuvoston pöytäkirjaan, että perusteet ja vaatimukset voivat sisältyä joko lakiin tai yleisiin soveltamismääräyksiin. Ei riitä, että 3 artiklan 2 kohdassa mainitut toimiluvan myöntämisen yhteydessä asetettavat edellytykset arvioidaan tapauskohtaisesti, vaan edellytysten on myös sisällyttävä lakeihin tai yleisiin soveltamismääräyksiin. Komissio pyysi marraskuussa 1992 päivätyssä kirjeessään Saksan viranomaisia vahvis-

⁽⁵⁾ EYVL L 297, 29.10.1990, s. 1.

tamaan, että osavaltioissa hyväksytyt ja julkaistujen liittovaltion kaivoslakia (Bundesberggesetz) täydentävien säännösten noudattaminen myös on pakollista ja että oikeuksien toteuttamiseksi on mahdollista nojautua näihin säännöksiin. Komissio ilmoitti, että sille esitettyä asetuseräluonnosta, joka koski 3 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa, on muutettava sekä sisällöllisesti että oikeusperustan osalta. Kuten Saksan viranomaiset itse ilmoittivat, asetuksella ei ole tarkoitus mahdollistaa sellaisten säännösten antamista, jotka luovat oikeuksia, joihin mahdollinen toimeksisaaja voi myöhemmin menestyksekkäästi vedota, jos tämä haluaa nostaa tuomioistuimessa kanteen sellaista toimeksiantajaa vastaan, joka on rikkonut velvoitettaan turvata kilpailun perustuva sopimusten tekomenettely.

Saksan viranomaiset esittivät komission pyynnöstä 14 päivänä syyskuuta 1992, 25 päivänä helmikuuta 1993 ja 28 päivänä syyskuuta 1993 päivätyillä kirjeillä liittovaltion kaivoslain (Bundesberggesetz) mukaisen lupien ja toimilupien myöntämismenettelyn täytäntöönpanoa koskevien säännösten luonnokset todisteeksi 3 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanosta sekä todisteet niiden asianmukaisesta lopullisesta julkaisemisesta virallisessa lehdessä. Nämä säännökset ovat vielä tällä hetkellä muuttamattomina voimassa. Myös komission esittämiin kysymyksiin otettiin kantaa.

Saksan viranomaiset ilmoittivat 28 päivänä syyskuuta 1993 päivätyillä kirjeillä komissiolle, että direktiivi 90/531/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä toisella talousarvioperiaatteita koskevaan lakiin (Haushaltsgrundsatzgesetz) tehdyllä muutoksella, joka tuli voimaan 1 päivänä marraskuuta 1993, ja että Saksan viranomaiset katsovat näin ollen 3 artiklan 2 kohdan edellytysten täyttyvän.

- (4) Tällä välin oli 14 päivänä kesäkuuta 1993 hyväksytty direktiivi 93/38/EY, joka korvasi direktiivin 90/531/EY. Jäsenvaltioiden oli sovellettava kyseistä direktiiviä viimeistään 1 päivästä heinäkuuta 1994 alkaen. Direktiivi 93/38/EY saatettiin Saksassa osaksi kansallista lainsäädäntöä 26 päivänä elokuuta 1998 annetulla lailla julkisia hankintoja koskevan menettelyn oikeudellisten perusteiden muuttamisesta (Gesetz zur Änderung der Rechtsgrundlagen für die Vergabe öffentlicher Aufträge (Vergaberechtsänderungsgesetz))⁽¹⁾.

Komission 30 päivänä marraskuuta 1992 päivätyssä kirjeessä moittima talousarvioperiaatteita koskevan lain (Haushaltsgrundsatzgesetz) 57 a pykälän oikeussuojajärjestely korvattiin tässä yhteydessä kielletyistä kilpailunrajoituksista annetun lain (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen) neljännellä osalla.

Julkisia hankintoja koskevasta menettelystä 9 päivänä tammikuuta 2001 annetun asetuksen (Vergabeverordnung) 11 pykälä, joka perustuu kielletyistä kilpailunrajoituksista annettuun lakiin (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen), toistaa direktiivin 93/38/EY 3 artiklan 2 kohdan säännöksen ja takaa, että liittovaltion kaivoslain (Bundesberggesetz) mukaisesti öljyn, kaasun, hiilen tai muiden kiinteiden polttoaineiden etsintään tai talteenottoon oikeuden saaneet hankintayksiköt noudattavat syrjimättömyyden ja kilpailun periaatteita. Erityi-

sesti tämä liittyy hankintayksiköiden yritysten saataville saattamiin tietoihin suunnitelluista hankinnoistaan sekä velvoitteeseen toimittaa komissiolle tiedot sopimusten tekemisestä. Koska julkisia hankintoja koskevasta menettelystä annettu asetus (Vergabeverordnung) perustuu muutetun kielletyistä kilpailunrajoituksista annetun lain (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen) 97 pykälän 6 momenttiin ja 127 pykälään, ei komission 30 marraskuuta 1992 päivätyssä kirjeessä ilmaistuihin epäilyksiin enää ole aihetta.

- (5) 13 päivänä elokuuta 1980 annetun liittovaltion kaivoslain (Bundesberggesetz)⁽²⁾ ja vuonna 1993 annettujen liittovaltion kaivoslain (Bundesberggesetz) mukaisen lupien ja toimilupien myöntämismenettelyn täytäntöönpanoa koskevien säännösten myötä Saksa on täyttänyt direktiivistä 94/22/EY johtuvat velvoitteensa.

Kyseiset säännökset koskevat hiilivetyjen lisäksi myös hiiltä ja muita kiinteitä polttoaineita.

- (6) Saksa on direktiivin 94/22/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaissut 22 päivänä lokakuuta 1994 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen⁽³⁾, jonka mukaan Saksan koko alue on edellä mainitussa artiklassa tarkoitettua merkityksessä jatkuvasti käytettävissä hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon sillä edellytyksellä, ettei ole annettu yksilöllisiä lupia.

- (7) Saksa on direktiivin 94/22/EY 5 artiklan 1 alakohdan viidennen alakohdan toisen virkkeen mukaisesti julkaissut 18 päivänä maaliskuuta 1995 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen⁽⁴⁾, jossa viitataan arviointiperusteiden julkaisemiseen 5 artiklan 1 alakohdan mukaisesti liittovaltion ja 16 osavaltion virallisissa lehdissä.

- (8) Saksan liittotasavallan hallitus julkaisee direktiivin 94/22/EY 9 artiklan mukaisesti vuosittain kertomuksen "Der Bergbau in der Bundesrepublik Deutschland" (Kaivostointiminta Saksan liittotasavallassa), joka sisältää luettelon kaivosluvista. Kaivosluvut sisältävät ainoastaan tiedot, jotka ovat tarpeen lailla säädettyjen edellytysten täyttämiseksi, erityisesti paikan ja ajan osalta. Saksan voimassa olevan hallinto-oikeuden mukaan lupien myöntämisen edellytykseksi ei saa asettaa vastasuorituksia, jotka eivät lain mukaan ole sallittuja.

- (9) Öljyn ja kaasun osalta komissio katsoo Saksan täyttävän direktiivin 93/38/EY 3 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset, koska se on saattanut direktiivin 94/22/EY kaikki säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään 13 päivänä elokuuta 1980 annetulla liittovaltion kaivoslailla (Bundesberggesetz) ja sen täytäntöönpanoa koskevalla säännöksillä, minkä perusteella sovelletaan 12 artiklan oikeudellista oletusta siitä, että direktiivin 93/38/EY 3 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät.

Direktiivin 93/38/EY 3 artiklan 2 kohta on saatettu osaksi Saksan lainsäädäntöä julkisia hankintoja koskevasta menettelystä annetun asetuksen (Vergabeverordnung) 11 pykälällä.

Komissiolla ei ole muita direktiivin 93/38/EY 3 artiklan 3 kohtaan liittyviä tietoja.

⁽²⁾ BGBl. I, s. 1310.

⁽³⁾ EYVL C 294, 22.10.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL C 67, 18.3.1995, s. 7.

⁽¹⁾ BGBl. I, s. 2512.

- (10) Direktiivillä 94/22/EY säännellään hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksiä. Kyseisen direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu hiili tai muut kiinteät polttoaineet. Direktiivin soveltamisalaa ei voida mielivaltaisesti ulottaa koskemaan muita aloja, ilman että direktiivejä ensin muutetaan. Tästä syystä 12 artiklan oikeudellinen oletus ei sovellu hiileen ja muihin kiinteisiin polttoaineisiin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin omasta aloitteestaan päättää direktiivin 94/22/EY soveltamisalan ulottamisesta koskemaan muita aloja, esimerkiksi hiiltä tai muita kiinteitä polttoaineita, ja antaa vastaavia kansallisia säännöksiä. Koska hiili ja muut kiinteät polttoaineet ovat öljyyn ja kaasuun verrattavissa olevia raaka-aineita ja koska luvat kaikkien mainittujen raaka-aineiden etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon myönnetään samankaltaisella menettelyllä, komissio katsoo tarkoituksemukaiseksi verrata toisiinsa direktiivin 94/22/EY ja direktiivin 93/38/ETY säännöksiä sekä tutkia konkreettisesti, missä määrin — kun direktiivi 93/38/ETY ja direktiivi 94/22/EY vastaavat toisiaan — säännökset on saatettu oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä hiilen ja muiden kiinteiden polttoaineiden osalta. Koska kyseiseen tapaukseen ei sovellu 12 artiklan oikeudellinen oletus, komission on tutkittava asiaan vaikuttavat 3 artiklan 1 kohdan säännökset kahdessa vaiheessa:

Ensimmäisessä vaiheessa on tutkittava, missä määrin direktiivin 93/38/ETY säännökset vastaavat direktiivin 94/22/EY säännöksiä:

- Direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännökset sisältyvät direktiivin 94/22/EY 2, 3 ja 7 artiklaan.
- Direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännökset sisältyvät direktiivin 94/22/EY 5 artiklan 1 kohtaan.
- Direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännökset sisältyvät direktiivin 94/22/EY 4 artiklan a alakohtaan.
- Direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan säännökset sisältyvät direktiivin 94/22/EY 5 artiklan 2—5 kohtaan.
- Direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 1 kohdan e alakohdan säännökset sisältyvät direktiivin 94/22/EY 6 artiklan 4 kohtaan.

Toisessa vaiheessa on tutkittava, missä määrin — kun direktiivi 93/38/ETY ja direktiivi 94/22/EY vastaavat toisiaan — säännökset on saatettu oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä hiilen ja muiden kiinteiden polttoaineiden osalta. On jo todettu, että öljyn ja kaasun osalta säännökset on saatettu täysimääräisesti ja oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä liittovaltion kaivoslailla

(Bundesberggesetz). Koska liittovaltion kaivoslain (Bundesberggesetz) säännökset koskevat öljyn ja kaasun lisäksi myös hiiltä ja muita kiinteitä polttoaineita, on katsottava, että koska direktiivit vastaavat toisiaan, direktiivi 93/38/ETY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä oikein myös hiilen ja muiden kiinteiden polttoaineiden osalta.

Direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 2 kohta on saatettu osaksi Saksan lainsäädäntöä julkisia hankintoja koskevista menettelyistä annetun asetuksen (Vergabeverordnung) 11 pykälällä.

Komissiolla ei ole muita direktiivin 93/38/ETY 3 artiklan 3 kohtaan liittyviä tietoja,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Maantieteellisten alueiden hyödyntämistä öljyn, kaasun, hiilen tai muiden kiinteiden polttoaineiden etsintään tai talteenottoon ei Saksassa 15. tammikuuta 2004 alkaen pidetä direktiivin 93/38/ETY 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuna toimintana.

Tämäntyyppistä toimintaa harjoittavien yksiköiden ei Saksassa katsota toimivan direktiivin 93/38/ETY 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina erityis- tai yksinoikeuksin.

2 artikla

1. Tämä päätös tehdään niiden Saksassa 15. tammikuuta 2004 voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten perusteella, joilla on pantu täytäntöön direktiivi 94/22/EY sekä direktiivin 93/38/ETY 3 artikla ja jotka on annettu tiedoksi komissiolle.

2. Saksa antaa tiedon laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, joilla muutetaan 1 kohdassa mainittuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, välittömästi niiden hyväksymisen jälkeen, jotta komissio voi arvioida, onko tarpeen säilyttää tämä päätös ennallaan, muuttaa sitä tai kumota se.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 15 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

Frederik BOLKESTEIN

Komission jäsen

KOMISSION SUOSITUS,
annettu 9 päivänä tammikuuta 2004,
yhteensovitetusta yhteisön valvontaohjelmasta vuodeksi 2004 viljoissa ja niiden pinnalla sekä
tietyissä kasvipärisissä tuotteissa ja niiden pinnalla olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien
noudattamisen varmistamiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 5400)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/74/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljojen torjunta-ainejäämien enimmäismääristä 24 päivänä heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/362/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/113/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvikunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, 27 päivänä marraskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/642/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/113/EY, ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission olisi pyrittävä asteittain järjestelmään, jossa voidaan arvioida todellinen altistuminen ruokavalion torjunta-aineille. Realististen arvioiden tekemiseksi olisi käytettävissä oltava tiedot, jotka koskevat torjunta-ainejäämien valvontaa useiden sellaisten elintarvikkeiden osalta, jotka muodostavat eurooppalaisen ruokavalion perustan. Yleisesti ajatellaan, että eurooppalaisen ruokavalion perusrunko koostuu 20–30 elintarvikkeesta. Torjunta-ainejäämien valvontaa varten jäsenvaltioissa käytettävissä olevilla resursseilla voidaan yhteensovitetussa valvontaohjelmassa analysoida ainoastaan kahdeksan tuotteen näytteet vuodessa. Torjunta-aineiden käytössä ilmenee muutoksia kolmen vuoden välein. Yleisesti ottaen kutakin torjunta-ainetta olisi näin ollen valvottava 20–30 elintarvikkeessa kolmen vuoden jaksoissa.
- (2) Vuonna 2004 olisi valvottava kaikkien tämän suosituksen soveltamisalaan kuuluvien torjunta-aineiden jäämiä. Näin näitä tietoja voidaan käyttää arvioitaessa, kuinka ruokavalion torjunta-aineille on todellisuudessa altistuttu.

Kussakin yhteensovitetussa valvontaohjelmassa otettavien näytteiden määrään on tarpeen omaksua järjestelmällinen tilastollinen lähestymistapa. Codex Alimentarius⁽⁴⁾ -komissio on vahvistanut tällaisen lähestymistavan. Binomiaalisen todennäköisyysjakauman avulla voidaan laskea, että yhteensä 613 näytteen tutkiminen antaa yli 99 prosentin luotettavuuden siitä, että todetaan ainakin yksi näyte, jonka torjunta-ainejäämät ylittävät havaitsemisrajan (LOD), kun alle yksi prosenttia kasvipärisistä tuotteista sisältää torjunta-ainejäämiä yli pienimmän havaittavissa olevan määrän. Näytteiden keruu olisi suhteutettava jäsenvaltioiden kesken väestön ja kuluttajien määrän perusteella siten, että vuosittain otetaan kustakin tuotteesta vähintään 12 näytettä.

- (3) Komissio on julkaissut torjunta-ainejäämien määrityksen laadunvalvontamenetelmiä koskevan uuden ohjeen⁽⁵⁾. On sovittu, että jäsenvaltioiden analyysilaboratoriot panevat täytäntöön tämän ohjeen mahdollisimman täydellisenä ja että sitä tarkistetaan jatkuvasti valvontaohjelmista saatujen kokemusten perusteella.
- (4) Direktiivin 90/642/EY 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja direktiivin 86/362/EY 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa jäsenvaltioita vaaditaan yksilöimään kansallisten tarkastusohjelmien laadinnassa soveltamansa perusteet. Kyseisiin tietoihin olisi sisällyttävä: i) perusteet, joita sovelletaan päätettäessä otettavien näytteiden ja tehtävien määritysten määrästä, sekä sovelletut ilmoitusten kynnyksrajat ja perusteet, joiden mukaan kyseiset rajat on vahvistettu, ii) virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/99/EY⁽⁶⁾ mukaisesti tapahtuvan analyysilaboratorioiden hyväksymisen yksityiskohtaiset edellytykset, iii) rikkomusten lukumäärä ja luonne sekä toteutetut toimet.
- (5) Tiedot valvontaohjelmien tuloksista soveltuvat erityisen hyvin käsiteltäviksi, tallennettaviksi ja välitettäväksi sähköisillä tai tietojenkäsittelyjärjestelmillä. On kehitetty formaatteja tietojen toimittamiseksi jäsenvaltioista komissiolle sähköpostitse. Jäsenvaltioilla olisi sen vuoksi oltava valmius lähettää kertomuksensa komissiolle vakio-muodossa. Kyseisen vakio-muodon edelleen kehittäminen tapahtuu tehokkaimmin kehittämällä komission ohjeita.

⁽¹⁾ EYVL L 221, 7.8.1986, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 324, 11.12.2003, s. 24.

⁽³⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁴⁾ Codex Alimentarius, Pesticide Residues in Foodstuffs, Rooma 1994, ISBN 92-5-203271-1; osa 2, s. 372.

⁽⁵⁾ Asiakirja SANCO/10476/2003, http://europa.eu.int/comm/food/fs/ph_ps/pest/index_en.htm.

⁽⁶⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 14.

- (6) Tässä suosituksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ANTAA TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1. Jäsenvaltioita pyydetään ottamaan näytteitä ja analysoimaan liitteessä I vahvistettuja tuote/torjunta-ainejäämä-yhdistelmiä kunkin tuotteen osalta liitteessä II jäsenvaltioille vahvistettujen näytemäärien mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon kansallisen, yhteisön ja kolmansien maiden osuuden jäsenvaltion markkinoista.

Jos akuutin riskin aiheuttavia torjunta-aineita, kuten organofosfaattiestereitä, endosulfaania ja N-metyylikarbamaatteja havaitaan ja erityisesti jos kyseessä ovat yhden tuottajan tuotteet, omenista, tomaateista, lehtisalaatista, purjosta ja keräkaalista valittujen näytteiden osalta on mieluiten myös analysoitava erikseen toisen laboratorionäytteen muodostavat yksiköt. Yksikköjen määrän on oltava komission direktiivin 2002/63/EY⁽¹⁾ mukaisia.

On otettava kaksi näytettä. Jos ensimmäinen laboratorionäyte sisältää havaittavissa olevan määrän tutkittavaa torjunta-ainetta, toisen näytteen yksiköt on analysoitava erikseen.

2. Jäsenvaltioita pyydetään laatimaan 31 päivään elokuuta 2005 mennessä liitteessä I vahvistettujen tuote/torjunta-ainejäämä-yhdistelmien varalta testattujen näytteiden määrityksen tuloksista kertomus, jossa ilmoitetaan:

- a) käytetyt määritysmenetelmät ja toteutuneet ilmoitusten kynnyksrajat torjunta-ainejäämien määrityksen laadunvalvontamenetelmien mukaisesti,
- b) rikkomusten lukumäärä ja luonne sekä toteutetut toimet.

Kertomus on laadittava muodossa (myös sähköisesti), joka vastaa yhteensovitetuista yhteisön valvontaohjelmista annettujen komission suositusten täytäntöönpanosta jäsenvaltioille annettuja suuntaviivoja⁽²⁾.

3. Jäsenvaltioita pyydetään toimittamaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki direktiivin 86/362/ETY 7 artiklan 3 kohdassa ja direktiivin 90/642/ETY 4 artiklan 3 kohdassa

vaaditut vuoden 2004 valvontaohjelmaa koskevat tiedot 31 päivään elokuuta 2005 mennessä sen varmistamiseksi, että torjunta-ainejäämien enimmäismäärien noudattamista valvotaan vähintään tarkastusnäytteitä ottamalla, ja erityisesti

- a) torjunta-ainejäämiä koskevien kansallisten ohjelmien tulokset;
- b) tiedot laboratoriodensa laadunvalvontamenetelmistä ja erityisesti torjunta-ainejäämien määrityksen laadunvalvontamenetelmiä koskevista ohjeista, joita ne eivät ole voineet soveltaa tai joiden soveltamisessa on ollut vaikeuksia;
- c) tiedot määritykset tekevien laboratorioden direktiivin 93/99/ETY 3 artiklan säännösten mukaisesta hyväksymisestä (mukaan lukien hyväksymistyyppi, hyväksynnän antanut elin ja hyväksymistodistuksen jäljennös);
- d) tiedot pätevyystesteistä ja yhteistutkimuksista (ring test), joihin laboratorio on osallistunut.

4. Jäsenvaltioita pyydetään toimittamaan komissiolle 30 päivään syyskuuta 2004 mennessä suunniteltu kansallinen ohjelmansa, jolla valvotaan direktiiveissä 90/642/ETY ja 86/362/ETY vahvistettuja torjunta-ainejäämien enimmäistasoja vuonna 2005. Siihen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

- a) perusteet, joita sovelletaan päätettäessä otettavien näytteiden ja tehtävien määritysten määrästä;
- b) sovelletut ilmoitusten kynnyksrajat ja perusteet, joiden mukaan kyseiset rajat on vahvistettu; sekä
- c) direktiivin 93/99/ETY mukaisesti tapahtuvan analyysilaboratorioiden hyväksymisen yksityiskohtaiset edellytykset.

Tehty Brysselissä 9 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 187, 16.7.2002, s. 30.

⁽²⁾ Esitetään vuosittain elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyvälle komitealle ja merkitään sen tiedoksi.

LIITE I

Valvottavat tuote/torjunta-aine-yhdistelmät

ANALYSOITAVA TORJUNTA-AINEJÄÄMÄ	VUOSI		
	2004	2005 (*)	2006 (*)
Asefaatti	(c)	(a)	(b)
Aldikarbi	(c)	(a)	(b)
Atsinfossi-metyyli	(c)	(a)	(b)
Atsoksistrobiini	(c)	(a)	(b)
Benomyyli-ryhmä	(c)	(a)	(b)
Bromopropylaatti	(c)	(a)	(b)
Kaptaani	(c)	(a)	(b)
Klorotaloniili	(c)	(a)	(b)
Klorpyrifossi	(c)	(a)	(b)
Klorpyrifossi-metyyli	(c)	(a)	(b)
Sypermetriini	(c)	(a)	(b)
Syprodiiniili	(c)	(a)	(b)
Deltametriini	(c)	(a)	(b)
Diatsinoni	(c)	(a)	(b)
Diklofluanidi	(c)	(a)	(b)
Dikofoli	(c)	(a)	(b)
Dimetosaatti	(c)	(a)	(b)
Difenyyliaaniini (**)	(c)	(a)	(b)
Endosulfaani	(c)	(a)	(b)
Fenheksamidi	(c)	(a)	(b)
Folpetti	(c)	(a)	(b)
Imatsaliili	(c)	(a)	(b)
Iprodioni	(c)	(a)	(b)
Kresoksiimi-metyyli	(c)	(a)	(b)
Lambda-syhalotriini	(c)	(a)	(b)
Malationi	(c)	(a)	(b)
Manebi-ryhmä	(c)	(a)	(b)
Mekarbami	(c)	(a)	(b)
Metamidofossi	(c)	(a)	(b)
Metalakssyyli	(c)	(a)	(b)
Metidationi	(c)	(a)	(b)

ANALYSOITAVA TORJUNTA-AINEJÄÄMÄ	VUOSI		
	2004	2005 (*)	2006 (*)
Metiokarbi	(c)	(a)	(b)
Metomyyli	(c)	(a)	(b)
Myklobutaniili	(c)	(a)	(b)
Ometoaatti	(c)	(a)	(b)
Oksidemetoni-metyyli	(c)	(a)	(b)
Parationi	(c)	(a)	(b)
Permetriini	(c)	(a)	(b)
Foraatti	(c)	(a)	(b)
Pirimifossi-metyyli	(c)	(a)	(b)
Prosymidoni	(c)	(a)	(b)
Propytsamidi	(c)	(a)	(b)
Spiroksamiini	(c)	(a)	(b)
Tiabendatsoli	(c)	(a)	(b)
Tolylylfluaniidi	(c)	(a)	(b)
Triatsofossi	(c)	(a)	(b)
Vinklotsoliini	(c)	(a)	(b)

(*) Ohjeellinen vuosille 2005 ja 2006; riippuu näille vuosille suositeltavista ohjelmista.

(**) Difenyyliamiini olisi määritettävä vain omenoista ja päärynöistä.

a) päärynät, banaanit, pavut (tuoreet tai jäädytetyt), perunat, porkkanat, appelsiinit/mandariinit, persikat/nectariinit, pinaatti (tuore tai jäädytetty);

b) kukkakaali, paprika, vehnä, munakoiso, riisi, viinirypäleet, kurkku, herneet (jäädytetyt tai tuoreet, määritys ilman palkoja);

c) omenat, tomaatit, salaatti, mansikat, purjo, appelsiinimehu, keräkaali, ruis/kaura.

LIITE II

Kunkin jäsenvaltion kustakin tuotteesta ottama näytemäärä

Maatunnus	Näytteet	Maatunnus	Näytteet
A	12	IRL	12
B	12	L	12
CY	12	LT	12
CZ	12	LV	12
D	93	MT	12
DK	12	NL	17
E	45	P	12
EE	12	PL	45
EL	12	S	12
F	66	SI	12
FIN	12	SK	12
HU	12	UK	66
I	65		
Näytteiden määrä yhteensä: 613			

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PÄÄTÖS 2004/75/YUTP,

tehty 11 päivänä joulukuuta 2003,

Euroopan unionin sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin poliisioperaation (EUPOL Proxima) asemasta ja toiminnasta entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 24 artiklan,

ottaa huomioon puheenjohtajavaltion suosituksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 29 päivänä syyskuuta 2003 yhteisen toiminnan 2003/681/YUTP Euroopan unionin poliisioperaatiosta entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa (EUPOL Proxima) ⁽¹⁾.
- (2) Mainitun yhteisen toiminnan 13 artiklan mukaan EUPOL Proximan entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa olevan henkilöstön asemasta, myös tarvittaessa EUPOL Proximan loppuun saattamisen ja joustavan suorittamisen kannalta välttämättömistä erioikeuksista, vapauksista ja muista takuista, sovitaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 24 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.
- (3) Puheenjohtajavaltiota avustavan, korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin valtuuttamisesta aloittamaan neuvottelut puheenjohtajavaltion puolesta 24 päivänä marraskuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen mukaisesti puheenjohtajavaltiota avustava korkeana edustajana toimiva neuvoston pääsihteeri on neuvotellut entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallituksen kanssa sopimuksen Euroopan unionin poliisioperaation (EUPOL Proxima) asemasta ja toiminnasta entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa.
- (4) Tämä sopimus olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin puolesta Euroopan unionin sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välinen sopimus Euroopan unionin poliisioperaation (EUPOL Proxima) asemasta ja toiminnasta entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilö, jolla on valtuudet allekirjoittaa sopimus Euroopan unionia sitovasti.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 11 päivänä joulukuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

F. FRATTINI

⁽¹⁾ EUVL L 249, 1.10.2003, s. 66.

LIITE

KÄÄNNÖS

Euroopan unionin sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välinen**SOPIMUS****Euroopan unionin poliisioperaation (EUPOL Proxima) asemasta ja toiminnasta entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa**

EUROOPAN UNIONI, jäljempänä 'EU'

sekä

ENTINEN JUGOSLAVIAN TASAVALTA MAKEDONIA, jäljempänä 'vastaanottajapuoli',

yhdessä jäljempänä 'osapuolet',

OTTAVAT HUOMIOON:

- a) vastaanottajapuolen pääministerin Branko Crvenkovskin kirjeen, jossa EU:ta pyydetään aloittamaan neuvoa-antava poliisioperaatio ja laatimaan vastaanottajapuolen hallituksen ja EU:n välinen sopimus;
- b) korkeana edustajana toimivan neuvoston pääsihteerin 24 päivänä lokakuuta 2003 antaman vastauksen, jossa pyyntöön suostutaan;
- c) Euroopan unionin neuvoston 29 päivänä syyskuuta 2003 hyväksymän yhteisen toiminnan 2003/681/YUTP Euroopan unionin poliisioperaatiosta vastaanottajapuolella;
- d) sen, että osapuolet sopivat keskenään EUPOL Proximan kestosta;
- e) sen, että poliisioperaation mukaan EU:n poliisiasiantuntijat valvovat vastaanottajapuolen poliisivoimia antaen niille ohjausta ja neuvoja;
- f) vastaanottajapuolen sekä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden välillä 9 päivänä huhtikuuta 2001 allekirjoitetun vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, joka sisältää määräyksiä yhteistyöstä oikeus- ja sisäasioissa;
- g) vastaanottajapuolen myönteisesti kehittyvän turvallisuustilanteen, johon vastaanottajapuolella onnistuneesti toimeenpantu EU:n sotilasoperaatio (Concordia) on myötävaikuttanut;
- h) vastaanottajapuolella meneillään olevat EU:n ja kansainvälisen yhteisön tukemat toimet, joilla pyritään lujittamaan oikeusvaltiota ja etenkin uudistamaan rikosoikeudellista järjestelmää ja toteuttamaan lisätoimia järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemiseksi ja valvomiseksi sekä kehittämään poliisitoiminnan tasoa kansainvälisesti tunnustettujen normien mukaisesti;
- i) yhteisen pyrkimyksen siihen, että vastaanottajapuolesta tulee aikanaan EU:n jäsen;
- j) sen, että tässä sopimuksessa määrättyjen erioikeuksien ja vapauksien tarkoituksena ei ole hyödyttää yksittäisiä henkilöitä, vaan taata EU:n operaation tehokkuus;
- k) että tämän sopimuksen määräykset eivät vaikuta kansainvälisistä sopimuksista ja muista kansainvälisten tuomioistuinten perustamisesta tehdyistä kansainvälisistä välineistä, mukaan luettuna Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö, osapuolille johtuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla**2. Tässä sopimuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:****Soveltamisala ja määritelmät**

1. Tämän sopimuksen määräyksiä ja vastaanottajapuolen tekemiä sitoumuksia tai EUPOL Proximalle tai EUPOL Proximan henkilöstölle annettuja erioikeuksia ja vapauksia, tiloja tai myönnytyksiä sovelletaan ainoastaan vastaanottajapuolen alueella.

a) 'EUPOL Proximalla' tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston 29 päivänä syyskuuta 2003 päivätyllä yhteisellä toiminnalla 2003/681/YUTP perustamaa Euroopan unionin poliisioperaatiota vastaanottajapuolella, mukaan luettuina poliisioperaation komponentit, joukot, yksiköt, päämajat ja vastaanottajapuolen alueelle sijoitettu ja EUPOL Proximaan osoitettu henkilöstö;

- b) 'operaation' EUPOL Proximan johtajaa/poliisikomentajaa, jonka Euroopan unionin neuvosto nimeää;
- c) 'EUPOL Proximan henkilöstöllä' operaation johtajaa, EU:n jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden, jotka EU on kutsunut osallistumaan EUPOL Proximaan, lähettämään henkilöstöä sekä EUPOL Proximan sopimuspohjaisesti palvelukseen ottamaa kansainvälistä siviilihenkilöstöä, joka osallistuu operaation valmisteluun, tukemiseen ja toimeenpanemiseen. Henkilöstöllä ei tarkoiteta kaupallisia yrittäjiä tai paikallista henkilöstöä;
- d) 'päämajalla' EUPOL Proximan päämajaa Skopjessa ja kentällä sijaitsevia paikallisia päämajoja tai asemapaikkoja;
- e) 'lähettävällä valtiolla' EU:n jäsenvaltioita tai kolmansia valtioita, jotka ovat lähettäneet henkilöstöä EUPOL Proximaan;
- f) 'tiloilla' kaikkia rakennuksia ja tiloja sekä maata, jota EUPOL Proximan tehtävien suorittaminen ja EUPOL Proximan henkilöstön majoittaminen edellyttää.

2 artikla

Yleiset määräykset

1. EUPOL Proximan ja EUPOL Proximan henkilöstön on noudatettava vastaanottajapuolen lakeja ja asetuksia, mukaan luettuina ympäristönsuojelua, luontoa ja kulttuuriperinnön suojelua koskevia lakeja ja asetuksia, ja pidätyttävä kaikista toimista tai kaikesta toiminnasta, joka ei sovi yhteen operaation puolueettoman ja kansainvälisen luonteen tai tämän sopimuksen määräysten kanssa.
2. EUPOL Proxima suorittaa tämän sopimuksen mukaiset tehtävänsä itsenäisesti. Vastaanottajapuolen on kunnioitettava EUPOL Proximan yhtenäistä ja kansainvälistä luonnetta.
3. Operaation johtaja ilmoittaa vastaanottajapuolen hallitukselle päämajan sijainnin.
4. Operaation johtaja ilmoittaa säännöllisesti ja viipymättä vastaanottajapuolen hallitukselle vastaanottajapuolen alueella sijoitettujen EUPOL Proximan henkilöstön määrän, nimet, arvot (tarvittaessa) ja kansallisuuden toimittamalla vastaanottajapuolen ulkoasianministeriölle asiaa koskevan luettelon.

3 artikla

Tunnistus

1. EUPOL Proximan henkilöstö on voitava tunnistaa EUPOL Proxima -henkilökortista, jota henkilöstöön kuuluvien on pidettävä aina mukanaan. Vastaanottajapuolen asiaankuuluville viranomaisille toimitetaan malli EUPOL Proxima -henkilökortista.

2. Vastaanottajapuolen ulkoasianministeriö toimittaa EUPOL Proximan henkilöstölle henkilökortit tämän sopimuksen 6 artiklassa määritetyn aseman mukaisesti.

3. EUPOL Proximan ajoneuvoissa ja muissa kulkuvälineissä on oltava erottuva EUPOL Proxima -tunnusmerkinä, jonka malli toimitetaan vastaanottajapuolen asianomaisille viranomaisille.

4. EUPOL Proxima voi käyttää Euroopan unionin lippua päämajassaan ja muualla joko yksin tai yhdessä vastaanottajapuolen lipun kanssa siten kuin operaation johtaja päättää. EUPOL Proxima voi käyttää EUPOL Proximaan kuuluvien valtioiden lippuja tai kansallisia virkamerkkejä EUPOL Proximan tiloissa, ajoneuvoissa sekä univormuissa siten kuin operaation johtaja päättää.

5. EUPOL Proximan rakennusten virallisen nimikilven on oltava samankokoisin kirjaimin sekä vastaanottajapuolen virallisella kielellä että EUPOL Proximan asianomaisella kielellä tai kielillä.

4 artikla

Rajanylitys, liikkuminen ja läsnäolo vastaanottajapuolen alueella

1. EUPOL Proximan henkilöstön sekä EUPOL Proximan omaisuuden ja kulkuvälineiden on ylitettävä vastaanottajapuolen raja virallisilla rajanylityspaikoilla ja käyttäen kansainvälisiä ilmakäytäviä.
2. Vastaanottajapuoli helpottaa EUPOL Proximan ja EUPOL Proximan henkilöstön vastaanottajapuolen alueelle saapumista ja alueelta poistumista. Vastaanottajapuolen alueelle saapumista ja alueelta poistumista koskevia passitarkastuksia lukuun ottamatta EUPOL Proximan henkilöstö vapautetaan operaation jäsenyyden osoittavalla todistuksella passi- ja viisumi- maahanmuuttomääräyksistä sekä maahanmuuttotarkastuksista.
3. EUPOL Proximan henkilöstö vapautetaan ulkomaalaisten rekisteröintiä ja valvontaa koskevien vastaanottajapuolen määräysten noudattamisesta, mutta heidän ei katsota saavan minkäänlaista oikeutta pysyvään oleskeluun tai kotipaikkaan vastaanottajapuolen alueella.

4. EUPOL Proxima toimittaa todistuksen vapautuksesta sekä luettelon vastaanottajapuolen alueelle operaation tukemistarkoituksessa saapuvasta, sen kautta kulkevasta tai sieltä poistuvasta EUPOL Proximan omaisuudesta ja kulkuvälineistä. Nämä vapautetaan kaikesta muiden tulliasiakirjojen toimittamisesta. Toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan jäljennös todistuksesta vastaanottajapuolen alueelle saavuttaessa ja sieltä poistuttaessa. Todistuksen mallista sovitaan EUPOL Proximan ja vastaanottajapuolen toimivaltaisten viranomaisten kesken.

5. Operaatiossa käytettäviin ajoneuvoihin ja lentokalustoon ei sovelleta paikallista lupakäytäntöä tai rekisteröintivaatimuksia. Asiaankuuluvia kansainvälisiä normeja ja sääntöjä sovelletaan edelleen.

6. EUPOL Proximan henkilöstö saa kuljettaa moottoriajoneuvoja vastaanottajapuolen alueella edellyttäen, että heillä on kansallinen ajokortti. Vastaanottajapuoli hyväksyy verotta tai maksutta EUPOL Proximalle myönnettyt ajokortit tai -luvat.

7. EUPOL Proximalle ja EUPOL Proximan henkilöstölle sekä EUPOL Proximan ajoneuvoille, lentokalustolle tai muille kuljetusvälineille, laitteistolle ja tarvikkeille taataan vapaa ja rajoittamaton liikkuvuus vastaanottajapuolen alueella, ilmatila mukaan luettuna. Teknisistä järjestelyistä voidaan tarvittaessa sopia tämän sopimuksen 17 artiklan mukaisesti.

8. EUPOL Proximan henkilöstö sekä EUPOL Proximan palvelukseen ottama paikallinen henkilöstö voivat operaation niin edellyttäessä käyttää viranhoidossa yleisiä teitä, siltoja ja lentoasemia ilman tulleja, maksuja, tietulleja, veroja tai muita vastaavia maksuja.

5 artikla

EUPOL Proximan erioikeudet ja vapaudet

1. EUPOL Proximalle myönnetään samanlainen asema kuin diplomaattiselle edustustolle diplomaattisista suhteista 18 päivänä huhtikuuta 1961 tehdystä Wienin yleissopimuksessa.

2. EU-operaatio, sen omaisuus ja varallisuus on vapautettu vastaanottajapuolen rikosoikeudellisesta, siviilioikeudellisesta ja hallinnollisesta tuomiovallasta diplomaattisista suhteista tehdyn Wienin yleissopimuksen mukaisesti.

3. EUPOL Proximan tilat ovat loukkaamattomia. Sisäänkäynti niihin on aina kielletty vastaanottajapuolen edustajilta ilman operaation johtajan suostumusta.

4. EUPOL Proximan tilat, niiden kalusteet sekä muu niissä oleva omaisuus samoin kuin EUPOL Proximan kulkuvälineet on vapautettu etsinnöistä, pakkoluovutuksesta, takavarikosta ja pakkotäytäntöönpanosta.

5. EUPOL Proximan arkistot ja asiakirjat ovat aina loukkaamattomia.

6. EUPOL Proximan kirjeenvaihdolle on annettava samanlainen asema kuin viralliselle kirjeenvaihdolle diplomaattisista suhteista 18 päivänä huhtikuuta 1961 tehdystä Wienin yleissopimuksessa.

7. EUPOL Proxima vapautetaan kaikista kansallisista ja kunnallisista maksuista ja veroista, jotka koskevat maahantuottuja tavaroita ja palveluja tai EUPOL Proximan tiloja, edellyttäen, että ne on tarkoitettu operaation suorittamiseen.

8. Kotimaan markkinoilta hankittujen tavaroiden ja palvelujen osalta, edellyttäen, että ne on tarkoitettu operaation suorittamiseen, vastaanottajapuoli joko palauttaa EUPOL Proxi-

malle kaikki kansalliset ja kunnalliset maksut ja verot, mukaan luettuna arvonlisävero, sekä vastaavat maksut tai myöntää EUPOL Proximalle vapautuksen niistä vastaanottajapuolen lainsäädännön mukaisesti.

9. Vastaanottajapuoli sallii operaatioon tarvittavien tarvikkeiden maahantuonnin ja vapauttaa ne kaikista tulleista, veroista ja muista vastaavista maksuista, lukuun ottamatta varastointi- ja kuljetusmaksuja ja muista vastaavista palveluista perittäviä maksuja.

6 artikla

EUPOL Proximan henkilöstön erioikeudet ja vapaudet

1. EUPOL Proximan henkilöstölle hallinnollista ja teknistä henkilöstöä lukuun ottamatta myönnetään kaikki samat erioikeudet ja vapaudet kuin diplomaattisille edustajille diplomaattisista suhteista 18 päivänä huhtikuuta 1961 tehdystä Wienin yleissopimuksessa; kyseisen yleissopimuksen mukaisesti, Euroopan unionin jäsenvaltioilla ja muilla lähettiläjävaltioilla on ensisijainen tuomiovalta. Edellä mainitut erioikeudet ja vapaudet myönnetään EUPOL Proximan henkilöstölle heidän toimeksiantonsa suorittamisen ajaksi ja sen jälkeen niiden virallisten toimien osalta, jotka on tehty toimeksiantoa suoritettaessa.

2. EUPOL Proximan hallinnollinen ja tekninen henkilöstö ovat samassa asemassa kuin diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen mukaisesti lähettiläjävaltioiden diplomaattisissa edustustoissa työskentelevä hallinnollinen ja tekninen henkilöstö. Nämä erioikeudet ja vapaudet myönnetään EUPOL Proximan hallinnolliselle ja tekniselle henkilöstölle heidän toimeksiantonsa suorittamisen ajaksi ja sen jälkeen niiden virallisten toimien osalta, jotka on tehty toimeksiantoa suoritettaessa.

3. Euroopan unionin korkeana edustajana toimivan pääsihteerin on lähettiläjävaltion toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella poistettava EUPOL Proximan henkilöstön jäsenen koskemattomuus, jos se estäisi oikeuden toteutumisen ja jos niin voidaan tehdä vahingoittamatta Euroopan unionin etua.

4. EUPOL Proximan henkilöstöllä on oikeus tuoda maahan ilman tullia tai muita rajoituksia henkilökohtaiseen käyttöön tarvitsemaan tavaroita ja viedä kyseisiä tavaroita maasta. EUPOL Proximan henkilöstöllä hallinnollista ja teknistä henkilöstöä lukuun ottamatta on oikeus ostaa verovapaasti ja ilman muita rajoituksia henkilökohtaiseen käyttöön tarvitsemaan tavaroita ja viedä kyseisiä tavaroita maasta; vastaanottajapuoli palauttaa kotimaan markkinoilta hankituista tavaroista ja palveluista perityn arvonlisäveron ja muut verot vastaanottajapuolen lainsäädännön mukaisesti.

5. EUPOL Proximan henkilöstö on vapautettava vastaanottajapuolen maksuista ja veroista työstään saamiensa palkkojen ja palkkioiden osalta.

Jos jokin vero määräytyy verovelvollisen asuinpaikan mukaan, ei aikaa, jonka EUPOL Proximaan lähetetty henkilöstö ja sopimus pohjalta palkattu kansainvälinen henkilöstö ovat vastaanottajapuolen alueella tehtäviensä hoitamiseksi, pidetä siellä asumisaikana.

7 artikla

EUPOL Proximaan palkattu paikallinen henkilöstö

EUPOL Proximaan palkatut paikallisen henkilöstön jäsenet, jotka ovat vastaanottajapuolen kansalaisia tai joilla on sen alueella pysyvä asuinpaikka, ovat samassa asemassa kuin diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen mukaisesti vastaanottajapuolen alueella olevissa diplomaattisissa edustustoissa työskentelevä paikallisesti palkattu henkilöstö.

8 artikla

Turvallisuus

1. Vastaanottajapuoli vastaa omilla voimavaroillaan täysin EUPOL Proximan henkilöstön turvallisuudesta.

2. Tätä varten vastaanottajapuoli toteuttaa kaikki tarvittavat toimet EUPOL Proximan ja sen henkilöstön turvallisuuden ja suojelun takaamiseksi. Vastaanottajapuolen ehdottamista erityisjärjestelyistä sovitaan operaation johtajan kanssa ennen niiden täytäntöönpanoa. Vastaanottajapuoli sallii EUPOL Proximan henkilöstön lääkinnällisistä syistä tapahtuvaan evakuointiin liittyvät toimet ja tukee niitä maksutta. Tarvittaessa sovitaan 17 artiklassa tarkoitetuista lisäjärjestelyistä.

3. EUPOL Proximalla on oikeus perustaa operaation puitteissa noin 30 poliisista koostuva aseistettu suojeluyksikkö, jonka tehtävänä on tarjota välikohtausten hallintavoimavaroja poikkeustapauksissa EUPOL Proximan henkilöstön ja operaation paikallisesti palkatun henkilöstön sekä Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnan (EUMM) ja Etyjin henkilöstön suojelemiseksi ja tarvittaessa pelastamiseksi.

4. Edellä mainitulla aseistetulla suojeluyksiköllä on oikeus käyttää kaikkia keinoja, mukaan lukien aseita, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamisessa EU:n myöhemmin määrittelmien erityisten sääntöjen mukaisesti. Yksikön tehtäviin ei kuulu varsinainen poliisitoiminta.

5. Vastaanottajapuoli sallii täten edellä mainitun aseistetun suojeluyksikön toiminnan koko alueellaan tämän artiklan määräysten mukaisesti.

6. Operaation johtajan ja vastaanottajapuolen asiaankuuluvien hallintoviranomaisten välillä sovitaan 17 artiklassa tarkoitetuista teknisistä järjestelyistä, jotta voidaan päättää edellä mainitun aseistetun suojeluyksikön toimintaa koskevista käytännön säännöistä.

9 artikla

Virikapuku ja aseet

1. EUPOL Proximan henkilöstö käyttää kansallista univormua tai siviiliasua, jossa on selkeä EUPOL Proximan tunnus.

2. Operaation johtaja antaa virkapuvun käyttöä koskevat säännöt.

3. EUPOL Proximan aseistetun suojeluyksikön jäsenet voivat kantaa aseita ja ampumatarvikkeita, kun heillä on siihen oikeus heille osoitettujen määräysten nojalla.

10 artikla

Yhteistyö ja mahdollisuus saada tietoja

1. Vastaanottajapuoli tekee täysimääräisesti yhteistyötä EU Proximan ja sen henkilöstön kanssa ja antaa niille tukea.

2. Vastaanottajapuoli antaa pyydettyä ja jos se on EUPOL Proximan tehtävän toteuttamiseksi tarpeen,

— EUPOL Proximan henkilöstölle tosiasiallisen pääsyn vastaanottajapuolen valvonnassa oleviin rakennuksiin, tiloihin, paikkoihin ja virallisiin ajoneuvoihin,

— EUPOL Proximan henkilöstölle tosiasiallisen mahdollisuuden tutustua sen valvonnassa oleviin ja EUPOL-operaation toimeksiannon kannalta asiaankuuluviin asiakirjoihin, aineistoihin ja tietoihin.

3. Operaation johtaja ja vastaanottajapuoli käyvät neuvonpitoa säännöllisesti ja ryhtyvät soveltuviin toimiin tiiviin ja molemminpuolisen yhteydenpidon varmistamiseksi kaikilla asiaankuuluvilla tasoilla. Vastaanottajapuoli voi nimetä yhteyshenkilön EUPOL Proximaan.

11 artikla

Vastaanottajapuolen tuki ja hankinnat

1. Vastaanottajapuoli suostuu EUPOL Proximan pyynnöstä avustamaan sopivien tilojen löytämisessä.

2. Tarvittaessa vastaanottajapuolen omistamia tiloja annetaan käyttöön maksutta, jos niitä on saatavilla.

3. Vastaanottajapuoli avustaa ja tukee käytettävissään olevin keinoin ja kykyjensä mukaan operaation valmistelussa, vahvistamisessa, täytäntöönpanossa ja tukitoimissa. Vastaanottajapuoli antaa operatiolle apua ja tukea samoin edellytyksin kuin sitä annetaan vastaanottajapuolen poliisivoimille.

4. EUPOL Proxima pyrkii mahdollisimman laajalti hankkimaan palveluja, tavaroita ja henkilöstöä paikallisesti operaation vaatimukset huomioon ottaen.

12 artikla

EUPOL Proximan henkilöstöön kuuluvan menehtyminen

1. Operaation johtajalla on oikeus huolehtia menehtyneen EUPOL Proximan henkilöstön jäsenen sekä hänen henkilökoh-
taisen omaisuutensa palauttamisesta kotimaahan sekä tarvitta-
vista järjestelyistä.
2. EUPOL Proximan henkilöstön menehtyneelle jäsenelle ei
saa suorittaa ruumiinavausta ilman lähettäjävaltion tai, jos on
kysymys kansainvälisen henkilöstön jäsenestä, hänen kansalai-
suusvaltionsa suostumusta eikä ilman EUPOL Proximan ja/tai
asianomaisen valtion edustajan läsnäoloa.

13 artikla

Viestintä

1. EUPOL Proximalla on oikeus asentaa ja hoitaa lähettäviä
ja vastaanottavia radioasemia sekä satelliittijärjestelmiä asian-
mukaisia taajuuksia käyttäen, tämän sopimuksen 17 artiklan
mukaisesti sovitut järjestelyt huomioon ottaen.
2. EUPOL Proximalla on oikeus rajoittamattomaan vies-
tintään radiolla (satelliittiradio, kannettava radio tai käsiradio
mukaan lukien), puhelimella, lennättimellä, telefaksilla tai
muulla välineellä sekä oikeus asentaa vastaanottajapuolen
säännösten mukaisesti operaation tavoitteiden saavuttamisessa
tarvittavat välineet tällaisen viestinnän ylläpitämiseksi EUPOL
Proximan tiloissa ja niiden välillä, mukaan lukien kaapelien ja
maalinjojen asentaminen.

14 artikla

**Korvausvaatimukset kuolemantapauksen, henkilövahin-
kojen tai vahinkojen ja menetyksien seurauksena**

1. Jäsenvaltiot, muut EUPOL Proximaan osallistuvat valtiot
tai EU:n toimielimet eivät ole velvollisia maksamaan korvauksia
tapauksissa, joissa korvausvaatimukset perustuvat toimiin, jotka
liittyvät kansalaislevottomuuksiin, EU:n operaation tai sen
henkilöstön suojeluun tai toiminnallisten vaatimusten täyttämi-
seen.
2. Kaikki muut siviilioikeudelliset korvausvaatimukset,
mukaan lukien EUPOL Proximan paikallisesti palkatun
henkilöstön vaatimukset, joissa operaatio tai joku sen jäsenistä
on osapuolena ja joissa vastaanottajapuolen tuomioistuimilla ei
ole toimivaltaa jostakin tämän sopimuksen määräyksestä
johtuen, toimitetaan vastaanottajapuolen viranomaisten kautta
operaation johtajalle ja käsitellään 17 artiklassa tarkoitettu
erillisjärjestelyin, joilla vahvistetaan menettelyt korvausvaati-
musten ratkaisemiseksi ja käsittelemiseksi. Korvausvaatimukset
ratkaistaan sen jälkeen, kun asianomainen valtio on antanut
etukäteissuostumuksensa.

15 artikla

Riitojen ratkaisu

1. Kaikista tämän sopimuksen soveltamiseen liittyvistä kysy-
myksistä keskustellaan yhteisessä koordinoitiryhmässä. Tämä
ryhmä koostuu EUPOL Proximan sekä vastaanottajapuolen
toimivaltaisten viranomaisten edustajista.
2. Jos ratkaisuun ei aikaisemmassa vaiheessa päästä, tämän
sopimuksen tulkintaan ja soveltamiseen liittyvät riidat ratkais-
taan vastaanottajapuolen ja EU:n edustajien välillä diplomaat-
tisin keinoin.

16 artikla

Muut määräykset

1. Kun tässä sopimuksessa viitataan EUPOL Proximan ja
EUPOL Proximan henkilöstön erioikeuksiin, vapauksiin ja
muihin oikeuksiin, vastaanottajapuolen hallituksen on vastat-
tava siitä, että sen asianomaiset paikalliset viranomaiset panevat
täytäntöön ja toteuttavat kyseiset erioikeudet, vapaudet ja muut
oikeudet.
2. Tämän sopimuksen tarkoituksena ei ole poiketa oikeuk-
sista, joita EU:n jäsenvaltiolle tai mille tahansa EUPOL Proxi-
maan osallistuvalla muulla valtiolla tai niiden henkilöstölle
muissa sopimuksissa annetaan, eikä sitä pidä tällä tavoin
tulkita.

17 artikla

Lisäjärjestelyt

Tämän sopimuksen täytäntöönpanon edellyttämistä lisäjärjeste-
lyistä sovitaan operaation johtajan ja vastaanottajapuolen
hallintoviranomaisten välillä.

18 artikla

Voimaantulo ja irtisanominen

1. Tämä sopimus tulee voimaan, kun osapuolet antavat
kirjallisen ilmoituksen siitä, että voimaantulon edellyttämät
sisäiset vaatimukset on täytetty.
2. Tätä sopimusta voidaan muuttaa osapuolten keskinäisellä
kirjallisella sopimuksella.
3. Sopimus on voimassa siihen saakka, kun EUPOL Proxima
tai kaikki sen henkilöstön jäsenet ovat lopullisesti poistuneet
maasta.
4. Tämä sopimus voidaan sanoa irti jommankumman
osapuolen kirjallisella ilmoituksella. Irtisanominen tulee
voimaan 60 päivää sen jälkeen, kun toinen osapuoli on ottanut
vastaan ilmoituksen.
5. Tämän sopimuksen päättymisen tai irtisanomisen ei
vaikuta sopimuksen täytäntöönpanosta ennen sen päättymistä
tai irtisanomista johtuviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

A. Letter from the European Union

Skopje, 11 December 2003

The Government of the former Yugoslav Republic of Macedonia

Dear Sir,

I have the honour to propose that, if it is acceptable to your Government, this letter and your confirmation shall together take the place of signature of the Agreement between the European Union and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the status and activities of the European Union Police Mission in the former Yugoslav Republic of Macedonia (EUPOL Proxima).

The text of the aforementioned Agreement, herewith annexed, has been approved by decision of the Council of the European Union on 11 December 2003.

This letter also constitutes the notification, on behalf of the European Union, in accordance with Article 18.1 of the Agreement.

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Alexis BROUHNS

EU Special Representative

B. Letter from the Former Yugoslav Republic of Macedonia

Скопје, 11 декември 2003

Почитуван Господине,

Во името на Владата на Република Македонија имам чест да го потврдам приемот на Вашето писмо со денешна дата, кое се однесува на потпишувањето на Договорот помеѓу Република Македонија и Европската унија за статусот и активностите на Полициската мисија на Европската унија во Република Македонија (ЕУПОЛ "Проксима"), заедно со приложениот текст на Договорот.

Ја потврдувам согласноста на мојата Влада на текстот на Договорот и сметам дека оваа Размена на писма е еквивалент на потпишувањето.

Сепак, изјавувам дека Република Македонија не ја прифаќа деноминацијата употребена за мојата земја во погоре наведениот Договор, имајќи предвид дека уставното име на мојата земја е Република Македонија.

Примете ги Господине, изразите на моето највисоко почитување.

Игор Шундев

(courtesy translation)

Skopje, December 11, 2003

Dear Sir,

On behalf of the Government of the Republic of Macedonia I have the honor to acknowledge receipt of your letter of today's date regarding the signature of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Union on the status and activities of the European Union Police Mission in the Republic of Macedonia (EUPOL Proxima), together with the attached text of the Agreement.

I consider this Exchange of Letters as equivalent of signature.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the abovementioned Agreement, having in mind that the constitutional name of my country is the Republic of Macedonia.

Please accept, Sir, the assurances of my highest consideration.

Igor DZUNDEV

C. Letter from the European Union

Skopje, 11 December 2003

Dear Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date.

The European Union notes that the Exchange of Letters between the European Union and the Former Yugoslav Republic of Macedonia, which takes the place of signature of the Agreement between the European Union and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the status and activities of the European Union Police Mission in the former Yugoslav Republic of Macedonia (EUPOL Proxima), has been accomplished and that this cannot be interpreted as acceptance or recognition by the European Union in whatever form or content of a denomination other than the "former Yugoslav Republic of Macedonia".

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Alexis BROUHNS

EU Special Representative

OIKAISUJA

Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 176, 15. heinäkuuta 2003)

Sivulla 42, 3 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa:

korvataan: ”b) ainakin viittaus olemassa oleviin tietolähteisiin, esimerkiksi www-sivuihin, joilla on julkisesti saatavilla olevia tietoja toimittajan edellisen vuoden aikana käyttämällä polttoainevalikoimalla tuotetusta sähköstä johtuvista ympäristövaikutuksista, ainakin hiilidioksidipäästöistä ja radioaktiivisista jätteistä.”

seuraavasti: ”b) ainakin viittaus olemassa oleviin tietolähteisiin, esimerkiksi www-sivuihin, joilla on julkisesti saatavilla tietoja edellisen vuoden aikana toimittajan polttoainevalikoimalla tuotetun sähkön aiheuttamista ympäristövaikutuksista, ainakin hiilidioksidipäästöistä ja radioaktiivisista jätteistä.”

Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2003, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 176, 15. heinäkuuta 2003)

Sivulla 70, 25 artiklan 2 kohdan a alakohdassa:

korvataan "a) liittäminen ja pääsy kansallisiin verkkoihin, mukaan lukien siirto- ja jakelutariffit. Näiden tariffien tai menetelmien on mahdollistettava tarvittavien investointien toteuttaminen verkkoihin niin, että kyseisillä investoinneilla voidaan varmistaa verkkojen toimivuus,"

seuraavasti: "a) liittäminen ja pääsy kansallisiin verkkoihin, mukaan lukien siirto- ja jakelutariffit sekä nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten käyttöoikeutta koskevat ehdot, edellytykset ja tariffit. Näiden tariffien tai menetelmien on mahdollistettava tarvittavien investointien toteuttaminen verkkoihin ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksiin niin, että kyseisillä investoinneilla voidaan varmistaa verkkojen ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitosten toimivuus,"
